

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 02 kwietnia 2026 r.

DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MKR.62

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu odwołań Wspólnoty Mieszkaniowej os. Piastów 65 w Krakowie z 17 października 2017 r., Stowarzyszenia Mieszkańców Krakowa – Mistrzejowic z 17 października 2017 r. oraz „DOM – BUD M. Szaflarski” Spółki jawnej z siedzibą w Krakowie z 17 października 2017 r. (uzupełnionego 12 lutego 2018 r.), od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z 4 października 2017 r., znak: OO.4210.23.2016.JP, o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pn.: „Koncepcja programowo-przestrzenna układu komunikacyjnego w rejonie os. Piastów”, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, ze zm.), dalej k.p.a., w związku z art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, ze zm.), dalej u.o.o.ś.,

1. uchyla akapit 4 w punkcie I.1.1 ww. decyzji w brzmieniu:

„W ramach koncepcji programowej zaprojektowane zostały dwa warianty przebiegu drogi wraz z podwariantami poszczególnych rozwiązań przyjętych w głównych wariantach: wschodnim i zachodnim.”

i w tym zakresie orzeka:

W ramach koncepcji programowo – przestrzennej układu komunikacyjnego zaprojektowane zostały dwa warianty przebiegu drogi. Wariant wschodni W2, który jest wariantem inwestycyjnym (wskazanym do realizacji) oraz wariant wschodni W2B, będący wariantem alternatywnym.;

2. uchyla punkt I.1.2.4 ww. decyzji w brzmieniu:

„W celu zmniejszenia uciążliwości hałasu powstającego w trakcie realizacji przedsięwzięcia, na wszystkich odcinkach planowanego przedsięwzięcia prace budowlano-montażowe w otoczeniu terenów i budynków chronionych akustycznie, prowadzonych z wykorzystaniem maszyn generujących nadmierny hałas, należy prowadzić w porze dziennej, w godzinach 6.00 22.00.”

i w tym zakresie orzeka:

W celu zmniejszenia uciążliwości powstających w trakcie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia:

- a) prace budowlano-montażowe w otoczeniu terenów i budynków chronionych akustycznie, prowadzone z wykorzystaniem maszyn generujących nadmierny hałas, należy prowadzić w porze dziennej, od poniedziałku do soboty, w godzinach 6:00 do 22:00, a w niedziele i dni ustawowo wolne od pracy, w porze dziennej, od godziny 8:00 do 20:00, lecz nie dłużej niż 8 h dziennie;
- b) należy zaprojektować i wykonać ekrany akustyczne na wysokości punktów receptorowych i o parametrach wskazanych w Tabeli 1 . Ekrany wybudować w sposób umożliwiających ich jednostronne (od strony zabudowy) obsadzenie roślinnością pnącą.

Tabela 1

Oznaczenie ekranu	Nr pkt receptorowego	Adres budynku	Strona drogi	Długość [m]	Wysokość ekranu [m]	Typ ekranu
E02	2	ul. Powstańców 62, 31-670 Kraków	lewa	35 m	4	pochłaniający
E03	3	ul. Powstańców 62a, 31-670 Kraków	lewa	22 m	4	pochłaniający
E04	4	ul. Powstańców 121, 31-643 Kraków ul. Powstańców 121a, 31-670 ul. Powstańców 123, 31-670 Kraków	prawa	85 m	4	pochłaniający

Ekrany E02 i E03 należy wykonać jako połączone.

Minimalna wymagana klasa pochłaniania ekranów akustycznych to A3 (z obu stron ekranu), a minimalna klasa izolacyjności to B3 (oznaczenia zgodne z normami PN-EN 1793-1:2017-05 i PN-EN 1793-2:2018-08). Wymagana izolacyjność akustyczna dotyczy całego ekranu akustycznego. Wszystkie ekrany akustyczne muszą być osadzone na trwale w gruncie w taki sposób, aby od poziomu gruntu do korony ekranu zastosowana przegroda była szczelna. Realizacja ekranów akustycznych musi nastąpić przed oddaniem do użytkowania poszczególnych etapów inwestycji;

- c) w zakresie oddziaływania na ludzi oraz wpływu na obiekty budowlane oraz budynki, związanego z emisją drgań i oddziaływań dynamicznych na etapie eksploatacji linii tramwajowej należy wprowadzić wibroizolację do konstrukcji nawierzchni torowiska. Ponadto przed rozpoczęciem robót budowlanych i po ich zakończeniu należy przeprowadzić inwentaryzację istniejącego stanu budynków i innych obiektów budowlanych sąsiadujących z planowaną inwestycją, w celu udokumentowania ewentualnego wpływu zaplanowanych prac na ich stan techniczny. Sprawozdanie z wykonanej inwentaryzacji należy przedłożyć w terminie 2 lat od dnia oddania obiektu do użytkowania do organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
- d) należy prowadzić gospodarkę humusem polegającą na jego odrębnym składowaniu, zabezpieczeniu i ponownym wykorzystaniu do prac rekultywacyjnych;
- e) materiały sypkie należy przewozić i magazynować w sposób zabezpieczający je przed wtórnym pyleniem, np. poprzez zakrywanie powłokami materiałowymi lub ich zraszanie;
- f) masy bitumiczne należy transportować wywrotkami wyposażonymi w opony ograniczające emisję oparów asfaltu;
- g) powstałe na etapie realizacji przedsięwzięcia odpady należy segregować i magazynować selektywnie w wydzielonym miejscu, w odpowiednich pojemnikach, pryzmach, zapewniając ich odbiór przez uprawnione podmioty. Dodatkowo należy wyposażyć zaplecza budowy w system odbioru ścieków bytowych w postaci np. przenośnych sanitariatów;

3. uchyla punkt I.1.2.5 ww. decyzji w brzmieniu:

„Zaplecze budowy i place magazynowe materiałów budowlanych należy zlokalizować minimum 25 m od granic rozpoznanego siedliska występowania chomika europejskiego.”

i w tym zakresie orzeka:

Zaplecze budowy i place magazynowe materiałów budowlanych należy zlokalizować minimum 25 m od granic rozpoznanego siedliska występowania chomika europejskiego. Przed przystąpieniem do prac ziemnych teriolog, posiadający wiedzę z zakresu ekologii i biologii chomika europejskiego oraz doświadczenie w prowadzeniu badań nad tym gatunkiem, dokona oględzin terenu przedsięwzięcia pod kątem obecności śladów występowania chomika. W przypadku stwierdzenia zasiedlonych nor chomika europejskiego na terenie inwestycji, należy wstrzymać prace. Prace nie mogą być podjęte do czasu uzyskania decyzji derogacyjnych, zezwalających na zniszczenie siedlisk oraz chwytanie i przeniesienie chomika europejskiego na siedliska zastępcze. Dodatkowo w okresie od 30 marca do 15 października wszelkie prace ziemne powinny być prowadzone pod nadzorem teriologa. Głębokie wykopy (>0,5 m) powinny być kontrolowane co najmniej raz na dobę (wliczając w to dni wolne od pracy) pod kątem obecności uwięzionych w nich zwierząt. W przypadku stwierdzenia w wykopie chomika lub innych drobnych ssaków należy je niezwłocznie odłowić i przenieść do odpowiedniego siedliska poza teren objęty inwestycją. Czynności te wykonać pod nadzorem i według wskazań ww. specjalisty. Tereny wytypowane jako siedliska zastępcze dla chomika europejskiego powinny być

zweryfikowane przez nadzór przyrodniczy pod kątem przyszłych planów zagospodarowania, a przeniesienie może się odbyć po uzyskaniu zgody właścicieli lub użytkowników działek;

4. uchyla punkt I.1.2.7 ww. decyzji w brzmieniu:

„Przed rozpoczęciem robót, wszystkie gatunki płazów i gadów stwierdzone na terenie planowanej budowy, winny być odłowione i wyniesione, poza teren realizacji inwestycji.”

i w tym zakresie orzeka:

Przed rozpoczęciem robót wszystkie gatunki płazów, gadów oraz małych zwierząt stwierdzone na terenie planowanej budowy, należy pod nadzorem teriologa i herpetologa odłowić i przenieść na teren o odpowiednich dla nich warunkach bytowania, położony co najmniej 1 km od placu budowy;

5. uchyla punkt I.1.2.8 ww. decyzji w brzmieniu:

„W trakcie prac należy unikać tworzenia okresowych zastoisk wodnych mogących być potencjalnymi miejscami rozrodu płazów (od początku marca do końca maja), a w przypadku ich powstania należy je natychmiast likwidować.”

i w tym zakresie orzeka:

W trakcie prac należy unikać tworzenia okresowych zastoisk wodnych mogących być potencjalnymi miejscami rozrodu płazów a w przypadku ich powstania należy natychmiast likwidować te zastoiska. W okresie od 15 lutego do 31 października, pod nadzorem herpetologicznym, należy codziennie, przed rozpoczęciem prac, skontrolować teren budowy, zwłaszcza wykopy oraz inne miejsca mogące stanowić pułapki dla zwierząt. Znalezione na terenie budowy płazy przenieść pod nadzorem herpetologa do wskazanych przez niego stanowisk zastępczych, położonych co najmniej 1 km od placu budowy;

6. uchyla punkt I.1.2.9 ww. decyzji w brzmieniu:

„Prace związane z wycinką drzew i karczowaniem krzewów należy prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. poza okresem od 1 marca do 15 października.

W przypadku konieczności prowadzenia wycinki w okresie lęgowym, prace te należy prowadzić pod ścisłym nadzorem przyrodniczym. W sytuacji występowania gatunków chronionych, gniazd ptasich lub budek lęgowych w obrębie drzew lub krzewów przeznaczonych do wycinki, prace należy wstrzymać w celu uzyskania decyzji derogacyjnej, zezwalającej na czynności podlegające zakazom w stosunku do gatunków objętych ochroną.”

i w tym zakresie orzeka:

Wycinkę drzew i karczowanie krzewów oraz prace z nimi związane należy prowadzić poza okresem lęgowym ptaków, tj. poza okresem od 1 marca do 15 października. W celu minimalizacji wpływu planowanej wycinki na dostępność odpowiednich siedlisk dla ptaków należy zastosować nasadzenia zastępcze gatunkami rodzimymi w stosunku 1:1. Nasadzenia należy wykonać w ciągu 1. roku po zakończeniu budowy na terenach sąsiednich zlokalizowanych możliwie blisko terenu inwestycji. Prace należy prowadzić pod nadzorem botanika, który wskaże skład gatunkowy, termin oraz sposób pielęgnacji nasadzonej roślinności. Po 2 latach od wykonania nasadzeń należy przeprowadzić kontrolę ich stanu w trakcie sezonu wegetacyjnego, w przypadku stwierdzenia ubytków

należy je uzupełnić poprzez nowe nasadzenia w relacji 1:1 (za każdy pojedynczy ubytek jedno nowe nasadzenie);

7. uchyla punkt I.1.2.10 ww. decyzji w brzmieniu:

„Należy wywiesić minimum 15 budek dla ptaków w proporcji 10:2:1:2 przeznaczonych kolejno dla małych ptaków (o średnicy otworu wlotowego 2,7 - 3,5 cm), dla średnich dziuplaków (o średnicy otworu 4,7 - 5,5 cm), dla dużych dziuplaków (o średnicy otworu 8,5 - 15 cm) oraz budek półotwartych. Budki powinny być zawieszane na drzewach na wysokości 2 - 4 m.”

i w tym zakresie orzeka:

Przed przystąpieniem do wycinki, należy wywiesić w miejscach wskazanych przez ornitologa, znajdujących się w pobliżu przedsięwzięcia minimum 15 budek dla ptaków typu: A o średnicy otworu wlotowego 3,3 cm (5 sztuk), A1 o średnicy otworu wlotowego 2,8 cm (5 sztuk), B o średnicy otworu wlotowego 4,5 — 4,7 cm (2 sztuki), 1) o średnicy otworu wlotowego 8,5 cm (1 sztuka), półotwartego (2 sztuki). Przez 15 lat od wywieszenia budki należy objąć coroczną oceną stanu technicznego, konserwacją oraz czyszczeniem z nagromadzonego materiału wyściełającego ich wnętrze (w okresie między drugą połową października a końcem lutego). W razie uszkodzenia budki konieczna jest jej naprawa lub wymiana na nową tego samego typu, co usunięta;

8. uchyla punkt I.1.2.11 ww. decyzji w brzmieniu:

„Drzewa i/lub krzewy znajdujące się w bezpośrednim otoczeniu planowanych prac (których nie przewiduje się usunąć) należy zabezpieczyć przed uszkodzeniem np.: a) poprzez wydzielenie drzewa/krzewu polegające na całkowitym ogrodzeniu zwartym płótem powierzchni, na których rosną drzewa wraz z powierzchniami zajmowanymi przez korzenie, w obrębie rzutu koron, b) poprzez zabezpieczenie pnia drzewa w celu ochrony kory przed otarciami czy ubytkami — oszalowanie pnia lub owinięcie go matami np. ze słomy; przy zastosowaniu oszalowania z desek należy zwrócić uwagę aby deski szczelnie przylegały na całej powierzchni pnia do wysokości około 2 m (jeśli jest to możliwe), dolna część deski powinna być wkopana, a jeśli jest to niemożliwe to obsypana ziemią lub dodatkowo zabezpieczona drutem, c) poprzez zabezpieczenie systemu korzeniowego w wykopach; w obrębie korony drzewa wykop należy wykonywać ręcznie, d) poprzez zabezpieczenie konarów drzew przez np. podwiązanie najniższych czy też nisko ułożonych gałęzi, konarów do nadległych lub podparcie podporą tak aby nie uszkodzić ich kory.”

i w tym zakresie orzeka:

Drzewa i krzewy pozostające w zasięgu prac i niepodlegające usunięciu należy zabezpieczyć na czas prowadzenia robót przed przypadkowym uszkodzeniem w następujący sposób:

- a) należy wyznaczyć nienaruszalną strefę ochrony drzewa (NSOD), która obejmuje teren wokół drzewa w odległości wyznaczonej od pnia równej dwukrotności obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości 1,3 m lub u nasady korony drzewa, jeżeli korona osadzona jest poniżej wysokości 1,3 m. W przypadku drzew wielopniowych zasięg NSOD należy wyznaczyć na podstawie obwodu

najgrubszego pnia. W strefie tej niedopuszczalna jest jakakolwiek ingerencja w system korzeniowy drzew;

- b) należy wyznaczyć strefę ochrony drzew (SOD), która obejmuje:
- c) w przypadku zdrowych drzew o normalnym pokroju: strefę rzutu korony oraz teren w odległości 1,5 m od niej;
- d) w przypadku drzew o asymetrycznej lub nienaturalnej koronie strefę należy wyznaczyć indywidualnie;
- e) w przypadku grupy drzew i krzewów strefy ochronne należy wyznaczyć dla każdego drzewa i krzewu oddzielnie, a ogrodzenie ochronne umieścić na granicach obszaru wyznaczonego przez połączenie tych stref;
- f) strefy ochrony drzew (SOD) zabezpieczyć tymczasowym wygradzeniem o wysokości min. 1,5 m i wyłączyć z obszaru plac budowlanych;
- g) w strefach ochrony drzew NSOD zabrania się nasypywania warstw gleby oraz składowania materiałów budowlanych i odpadów;
- h) należy zabezpieczyć korony drzew zlokalizowanych w miejscach, w których będą one zagrożone uszkodzeniem mechanicznym, tzn. gałęzie kolidujące należy podwieszać do gałęzi sąsiednich;
- i) w przypadku konieczności wykonania wykopów w strefie ochrony drzewa (SOD), odkryte korzenie należy zabezpieczyć przed wysychaniem i przymrozkami, np. poprzez zastosowanie osłon jutowych, mat ochronnych, ekranów korzeniowych, a wykopy w pobliżu drzew należy zasypać niezwłocznie po zakończeniu prac. W przypadku przerw w pracy wykopy należy tymczasowo zasypać lub przykryć odsłonięte korzenie matami słomianymi, aby przeciwdziałać ich wysychaniu. Zabrania się obcinania korzeni szkieletowych drzew;
- j) w warunkach grożących przesuszeniem korzeni – podczas bezdeszczowej i upalnej pogody, gdy temperatura otoczenia przekracza 30°C – drzewa należy podlewać i utrzymywać korzenie w odpowiedniej wilgotności;
- k) w przypadku braku możliwości wygradzenia strefy ochronnej drzewa (SOD) lub gdy gradzenie nie zabezpieczy w sposób wystarczający pnia przed uszkodzeniem, należy zastosować osłonę w postaci drewnianych listew, tkanin jutowych, grubych mat słomianych lub trzciniowych do wysokości min. 2 m w sposób osłaniający dookoła całą powierzchnię pnia. Nie należy opierać dolnej części gradzenia bezpośrednio na nabiegach korzeniowych, a oszalowanie powinno zapewniać swobodny dostęp powietrza;

9. uchyla punkt I.1.3.5 ww. decyzji w brzmieniu:

„W celu minimalizacji wpływu planowanej wycinki na dostępność odpowiednich siedlisk dla ptaków, należy zastosować nasadzenia zastępcze gatunkami rodzimymi, w stosunku 1:1. Nasadzenia należy wykonać w ciągu 1 roku po zakończeniu budowy.”

i umarza postępowanie organu I instancji w tym zakresie;

10. uchyla punkt III ww. decyzji w brzmieniu:

„Nie stwierdza się konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.”

i w tym zakresie orzeka:

Nakładam obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 10 u.o.o.ś., w szczególności w zakresie:

- a) parametrów i szczegółowej lokalizacji ekranów akustycznych wskazanych w warunku 2 niniejszej decyzji, w Tabeli 1, celem ochrony akustycznej w fazie eksploatacji przedsięwzięcia, w tym:
 - długości ekranów akustycznych;
 - wysokości ekranów akustycznych;
 - usytuowania ekranów względem jezdni,
- b) skuteczności ekranowania w funkcji szerokości wjazdu na posesję oraz, na ich podstawie, określenie parametrów fizycznych i lokalizacyjnych ekranów akustycznych.

Powyższe analizy wykonać w oparciu o zaktualizowane dane o natężeniu ruchu, mając na celu zapewnienie dotrzymania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku;

11. uchyla punkt IV ww. decyzji w brzmieniu:

„Przedsięwzięcie wymaga nałożenia w decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt I i 10 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, obowiązku sporządzenia analizy porealizacyjnej, w zakresie oceny skuteczności zastosowanych rozwiązań mających na celu dotrzymanie standardów jakości środowiska, dla ochrony terenów zabudowy mieszkaniowej przed hałasem, po upływie jednego roku od dnia oddania obiektu do użytkowania i jej przedstawienia w terminie 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania do organu ochrony środowiska właściwego do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, a także do organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.”

i w tym zakresie orzeka:

Nakładam obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej w celu porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko oraz w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia w zakresie:

- a) emisji hałasu, w tym poprawności przyjętych założeń obliczeniowych oraz sprawdzenie rzeczywistego oddziaływania akustycznego przedsięwzięcia oraz skuteczności zastosowanych środków ochrony akustycznej. Analiza porealizacyjna winna obejmować wykonanie pomiarów emisji hałasu, powstającego w wyniku eksploatacji przedsięwzięcia, w punktach receptorowych o numerach: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11 (numeracja zgodna z oznaczeniami na mapach z załącznika UZUPEŁNIENIE RAPORTU O ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO PRZEDSIĘWZIĘCIA PN. „Koncepcja programowo - przestrzenna układu komunikacyjnego w rejonie os. Piastów”, stanowiącego odpowiedź wnioskodawcy z 28 listopada 2025 r. na wezwanie GDOŚ z 14 października 2025 r., znak: DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MKR.57);
- b) emisji drgań, które wystąpią podczas funkcjonowania przedsięwzięcia, na budynki znajdujące się w odległości do 30 m od skrajnej szyny torowiska tramwajowego, pod

względem oddziaływania na konstrukcję budynków. Ocena emisji drgań powinna być przeprowadzona zgodnie ze stanem współczesnej wiedzy oraz aktualnymi metodami oceny drgań.

Analizę porealizacyjną należy wykonać po upływie jednego roku od dnia oddania obiektu do użytkowania oraz przedstawić jej wyniki Regionalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska w Krakowie, Prezydentowi Miasta Krakowa oraz do wiadomości Generalnemu Dyrektorowi Ochrony Środowiska, w terminie 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania;

12. uchyla punkt V ww. decyzji w brzmieniu:

„Przedsięwzięcie należy do rodzaju przedsięwzięć, dla których może być utworzony obszar ograniczonego użytkowania. Na obecnym etapie nie stwierdza się konieczności utworzenia takiego obszaru. Ewentualny obszar ograniczonego użytkowania utworzyć należy w przypadku, gdy analiza porealizacyjna wykaże taką konieczność”

i w tym zakresie orzeka:

Nie stwierdzam konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania;

13. uchyla punkt VI ww. decyzji w brzmieniu

„Przedsięwzięcie nie należy do inwestycji, dla których istnieje konieczność weryfikacji zgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, w myśl art. 80 ust. 2 ustawy z 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”

i umarza postępowanie organu I instancji w tym zakresie;

14. uchyla punkt VIII ww. decyzji w brzmieniu:

„Orientacyjny przebieg układu komunikacyjnego Os. Piastów pokazano na załączniku graficznym nr 2.”

i w tym zakresie orzeka:

Integralną częścią decyzji jest Załącznik nr 2 „Mapa przedstawiająca orientacyjny przebieg projektowanego układu komunikacyjnego Os. Piastów”;

15. uchyla akapit 3 Charakterystyki przedsięwzięcia w brzmieniu:

„W ramach koncepcji programowej zaprojektowane zostały dwa warianty przebiegu drogi wraz z podwariantami poszczególnych rozwiązań przyjętych w głównych wariantach: wschodnim i zachodnim. Łącznie analizowanych było pięć wariantów lokalizacyjnych. Wariantem wybranym do realizacji został wariant W2.”

i umarza postępowanie organu I instancji w tym zakresie;

16. w pozostałym zakresie utrzymuje decyzję organu I instancji w mocy.

Uzasadnienie

Cytowaną w sentencji decyzją z 4 października 2017 r., znak: OO.4210.23.2016.JP, RDOŚ w Krakowie, działając na wniosek Prezydenta Miasta Krakowa, występującego w imieniu Gminy Miejskiej Kraków, z 14 grudnia 2016 r., oraz na podstawie art. 104 oraz art. 107 § 1 k.p.a., a także na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2. art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz ust. 6, art. 82 oraz art. 85

u.o.o.ś., a także § 3 ust. 2 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 60. § 3 ust. 1 pkt 60, pkt 61, pkt 56 lit. a oraz pkt 33, a także zgodnie z § 3 ust. 2 pkt 1 w związku z § 2 ust. 1 pkt 29 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2016 poz. 71), dalej r.p.m.z.o.ś., ustalił środowiskowe uwarunkowania realizacji ww. przedsięwzięcia.

Z uwagi na liczbę stron biorących udział w postępowaniu, w niniejszej sprawie zastosowanie miał art. 74 ust. 3 u.o.o.ś. (w brzmieniu na dzień orzekania), w myśl którego jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się art. 49 k.p.a. Mając powyższe na uwadze, RDOŚ w Krakowie, obwieszczeniem z 4 października 2017 r., znak: OO.4210.23.2016.JP, poinformował strony postępowania o wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Obwieszczenie, o którym mowa powyżej, zostało zamieszczone na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ w Krakowie, Urzędu Gminy Zielonki, a także na tablicach ogłoszeń: RDOŚ w Krakowie, Urzędu Miasta Krakowa i Urzędu Gminy Zielonki.

Najpóźniej ww. obwieszczenie upublicznione zostało w dniach od 13 do 27 października 2017 r. w BIP oraz na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Zielonki, zatem skarżona decyzja została skutecznie doręczona stronom postępowania w trybie art. 49 k.p.a. w dniu 27 października 2017 r. W związku z powyższym, ostatnim dniem na wniesienie odwołania od powyższej decyzji był 10 listopada 2017 r.

Decyzja RDOŚ w Krakowie została doręczona stronom postępowania w trybie art. 49 k.p.a., zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 74 ust. 3 u.o.o.ś.

Skuteczne odwołanie do GDOŚ, za pośrednictwem organu I instancji, wnieśli: Wspólnota Mieszkaniowa os. Piastów 65, dalej Wspólnota - przy piśmie z 17 października 2017 r., Stowarzyszenie Mieszkańców Krakowa – Mistrzejowic, dalej Stowarzyszenie, uczestniczące w postępowaniu organu I instancji jako podmiot na prawach strony - przy piśmie z 17 października 2017 r. oraz „DOM-BUD M. Szaflarski” Spółka jawna, dalej Spółka, reprezentowana przez r.pr. ██████████ – przy piśmie z 17 października 2017 r.

Odwołanie od przedmiotowej decyzji wniósł również Polski Związek Działkowców Stowarzyszenie Ogrodowe w Warszawie. Z uwagi na brak udzielenia odpowiedzi na wezwanie GDOŚ z 11 czerwca 2018 r., znak: DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MS.7, w przedmiocie uzupełnienia braków formalnoprawnych odwołania, organ pozostawił ww. podanie bez rozpoznania (o czym poinformował w piśmie znak: DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MS.28).

GDOŚ, decyzją z 9 sierpnia 2019 r., znak: DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MS.27, uchylił w części i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymał w mocy decyzję organu I instancji. W wyniku kontroli sądowej Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie prawomocnym wyrokiem z 3 marca 2020 r., sygn. akt: IV SA/Wa 2647/19, uchylił decyzję organu II instancji z 9 sierpnia 2019 r. GDOŚ jest zatem zobowiązany do ponownego rozpatrzenia odwołań wniesionych od decyzji RDOŚ w Krakowie z 4 października 2017 r.

We wniesionym odwołaniu Wspólnota przedstawiła względem ww. decyzji zarzuty:
1) nieprzeprowadzenie konsultacji społecznych i nieuwzględnienie uwag zgłaszanych na spotkaniu z przedstawicielami Gminy Miejskiej Kraków;

- 2) zwłoka w uznaniu Wspólnoty za stronę, przez co nie miała szansy na wypowiedzenie się w sprawie.

We wniesionym odwołaniu Stowarzyszenie zarzuciło ww. decyzji:

- 1) brak rzetelnie przeprowadzonych konsultacji społecznych, które bezpośrednio mogły mieć wpływ na decyzję RDOŚ w Krakowie;
- 2) zwłokę w uznaniu Stowarzyszenia za stronę w ww. postępowaniu, co uniemożliwiało zgłaszanie uwag do planowanej koncepcji;
- 3) brak rzetelnie przeprowadzonych badań dotyczących przenoszonych drgań przez tramwaje i samochody na pobliskie budynki mieszkalne;
- 4) zaprezentowane w raporcie proponowane rozwiązania komunikacyjne, w szczególności dotyczące połączenia drogi ul. Powstańców Wschód z ul. Mistrzejowicką (która pomimo deklaracji władz miasta staje się łącznicą) oraz rozwiązania komunikacyjne, które bezpośrednio ingerują we własność prywatną, nie uwzględniają interesów mieszkańców (m.in. likwidacja miejsc parkingowych);
- 5) brak poszerzenia obszaru podlegającego analizie, znacząco ograniczające tym samym możliwości wprowadzenia zmian na etapie projektowym;
- 6) brak w raporcie obiektywnej odpowiedzi, który z proponowanych wariantów należy uznać za bardziej korzystny dla środowiska. Dotyczy w szczególności przecięcia linii tramwajowej z ulicą Piasta Kołodzieja. W proponowanych wariantach wykazuje się bowiem zmniejszenie emisji spalin generowanych przez tramwaje, nie uwzględniając przy tym wstrzymania ruchu samochodowego, na skutek czego znacząco wzrośnie z kolei ilość spalin emitowanych do atmosfery przez samochody;
- 7) niezachowanie wymogów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 54), dalej ustawa p.o.ś., w zakresie art. 52 ust. 1 pkt 5, 6 i 11;
- 8) uchybienie w zakresie rezygnacji z badań i monitoringu na etapie eksploatacji przedsięwzięcia oraz odrzucenie weryfikacji przyjętych założeń w oparciu o konkretny projekt.

Stowarzyszenie wniosło o uchylenie przedmiotowej decyzji i przekazanie do ponownej analizy przy uwzględnieniu interesów społecznych.

We wniesionym odwołaniu Spółka zarzuciła ww. decyzji:

- 1) brak weryfikacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego obowiązującym na obszarze objętym decyzją;
- 2) pominięcie oddziaływania przedsięwzięcia na istniejące budynki oznaczone numerami porządkowymi 68, 69 i 70 na os. Piastów;
- 3) brak merytorycznego rozważenia wpływu inwestycji planowanych w rejonie przedsięwzięcia na oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko;
- 4) pominięcie oddziaływania przedsięwzięcia wynikającego z przyjętego w wariantcie W2 przekroczenia przez linię tramwajową ul. Piasta Kołodzieja;
- 5) pominięcie oddziaływania na środowisko przebudowy wjazdu z ul. Piasta Kołodzieja w ramach przedsięwzięcia;

- 6) nieuzasadnione (bezpodstawne) przyjęcie natężenia ruchu na ul. Piasta Kołodzieja na rok 2035 dla potrzeb analizy akustycznej;
- 7) brak ustalenia siedliska występowania chomika europejskiego;
- 8) brak ustalenia siedliska występowania pachnicy dębowej;
- 9) błędne ustalenie kręgu stron postępowania;
- 10) brak sprecyzowania etapów przedsięwzięcia, przy jednoczesnym ustaleniu, że:
 - nie przewiduje się konieczności monitorowania przedsięwzięcia na środowisko;
 - nie stwierdza się konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko;
 - ewentualny obszar ograniczonego użytkowania utworzyć należy w przypadku, gdy analiza porealizacyjna wykaże taką konieczność.
- 11) błędne przyjęcie, że przedłożony przez inwestora raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, dalej raport, jest kompletny w rozumieniu prawa, gdyż nie zawiera on:
 - a) wymaganego przez art. 66 ust. 1 pkt 13 u.o.o.ś. przedstawienia zagadnień w formie graficznej, w tym w szczególności izolinii rozkładu stężeń zanieczyszczeń powietrza, izolinii rozkładu hałasu i izolinii rozkładu drgań;
 - b) opisu gospodarki odpadami komunalnymi w fazie eksploatacji przedsięwzięcia;
 - c) odrębnej analizy zanieczyszczeń dla wariantu W1 i W2, pomimo że obydwa warianty zakładają inny sposób zagospodarowania terenu, a raport potwierdza, że „szybkość rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń zależy od zagospodarowania terenu w rejonie inwestycji, braku obecności drzew i krzewów zlokalizowanych wzdłuż drogi, ukształtowania trasy przejazdu”;
 - d) precyzyjnie określonych oddziaływań przedmiotowego przedsięwzięcia w zakresie drgań wywołanych przez ruch szynowy;
 - e) informacji w zakresie analizy wpływu planowanego przedsięwzięcia na siedliska chomika europejskiego oraz charakterystyki zadrzewień przeznaczonych do wycinki, o której mowa w postanowieniu RDOŚ w Krakowie z 11 stycznia 2017 r.;
 - f) należycie wykonanej analizy akustycznej obejmującej wszystkie budynki mieszkalne znajdujące się w sąsiedztwie analizowanego przedsięwzięcia;
 - g) analizy skumulowania oddziaływań na środowisko, w szczególności na zabudowę mieszkaniową, w poszczególnych wariantach przedsięwzięcia;
 - h) informacji dotyczących likwidacji w wariantcie W2 istniejącego aktualnie wjazdu z ul. Piasta Kołodzieja na teren osiedla mieszkaniowego i budowy nowego wjazdu, co wymaga istotnych zmian w planie zagospodarowania osiedla, w tym likwidacji miejsc parkingowych i zmiany układu dróg wewnętrznych;
 - i) analizy akustycznej dla poszczególnych wariantów (analiza ogranicza się jedynie do przedstawienia emisji hałasu dla wariantu W2);
 - j) inwentaryzacji zieleni i drzew przeznaczonych do wycinki w każdym z wariantów przedmiotowego przedsięwzięcia, co uniemożliwiło organowi I instancji przeprowadzenie merytorycznej analizy zakresu i skutków ingerencji w zasoby fauny i flory w ramach poszczególnych wariantów przedsięwzięcia;

- k) definicji kryterium „oceny techniczno-funkcjonalnej”, przez co twórcy raportu przedstawili jedynie wagę tego kryterium, bez wskazania jakie parametry obejmuje powyższe kryterium;
 - l) informacji odnośnie kolizji z istniejącą infrastrukturą w obrębie poszczególnych wariantów;
 - m) odniesień w zakresie kolizji z planowaną zabudową usługową i mieszkaniową wielorodzinną w ramach poszczególnych wariantów;
 - n) informacji dotyczących kwestii etapowania analizowanego przedsięwzięcia.
- Spółka wniosła o uchylenie przedmiotowej decyzji w całości.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polega na:

- budowie drogi klasy Z – ul. Powstańców (wzdłuż torów kolejowych) na odcinku od skrzyżowania ul. Powstańców z ul. Piasta Kołodzieja do ulic Morcinka i Mistrzejowickiej;
- budowie drogi klasy L – ul. Nowa Powstańców na odcinku od ul. Powstańców, przez ul. Piasta Kołodzieja w rejonie Urzędu Skarbowego do ulic Morcinka i Mistrzejowickiej;
- przebudowie ul. Piasta Kołodzieja na odcinku od istniejącej pętli tramwajowej do planowanego włączenia do ronda na przedłużeniu ul. Kołodzieja;
- przedłużeniu linii tramwajowej w ciągu ul. Piasta Kołodzieja po wschodniej stronie ulicy, w rejonie istniejącej pętli linia tramwajowa zostanie przeprowadzona z zachodniej na wschodnią stronę ul. Piasta Kołodzieja;
- budowie pętli autobusowej wspólnej z pętlą tramwajową po wschodniej stronie ul. Piasta Kołodzieja;
- budowie kolejowego przystanku osobowego Kraków Os. Piastów, zlokalizowanego w bezpośrednim sąsiedztwie projektowanego dworca autobusowego, pętli tramwajowej i parkingu Park&Ride, dalej P + R;
- budowie parkingu P + R w bezpośrednim sąsiedztwie przystanku kolejowego;
- budowie parkingu w miejscu zlikwidowanej pętli tramwajowej.

Planowana inwestycja, z uwagi na charakteryzujące ją parametry techniczne, stanowi przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 2 pkt 2 w związku z § 3 ust. 1 pkt 60, pkt 61, pkt 56 lit. a oraz pkt 33, a także zgodnie z § 3 ust. 2 pkt 1 w związku z § 2 ust. 1 pkt 29 r.p.m.z.o.ś.. Podkreślić należy, że rozporządzenie to utraciło moc w toku postępowania pierwszoinstancyjnego (tj. w dniu 26 września 2019 r.), ale z uwagi na § 4 zastępującego go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, ze zm.), dalej r.o.o.ś., wciąż znajduje zastosowanie w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. a oraz art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. b i ust. 6 u.o.o.ś. organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach był RDOŚ w Krakowie, co z uwagi na brzmienie art. 127 ust. 3 u.o.o.ś. uzasadnia właściwość instancyjną GDOŚ w niniejszej sprawie.

GDOŚ, dokonując ponownej analizy materiału dowodowego w przedmiotowej sprawie i opierając się na wskazaniach, jakie WSA w Warszawie zawarł w wyroku z 3 marca 2020 r., uchylającym decyzję GDOŚ z 9 sierpnia 2019 r. oraz ze względu na upływ czasu i wynikającą z niego dezaktualizację niektórych danych zawartych w materiale dowodowym, pismem z 5 października 2020 r., znak: DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MS/KM.4 oraz pismem z 13 kwietnia 2021 r., znak: DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MS/KM.11, wezwał wnioskodawcę do przedłożenia wyjaśnień i uzupełnień raportu.

Postanowieniem z 12 lipca 2021 r., znak DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MS/KM.19, postępowanie odwoławcze, na wniosek inwestora z 15 czerwca 2021 r., znak: GK-07.720.55.2021, zostało zawieszono.

Przy piśmie z 27 czerwca 2023 r. podmiot podejmujący realizację przedsięwzięcia wniósł o podjęcie zawieszono postępowania odwoławczego, dołączając do ww. pisma „Raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia pn.: *Koncepcja programowo przestrzenna układu komunikacyjnego w rejonie os. Piastów* wraz z załącznikami”.

Postanowieniem z 4 września 2023 r. znak: DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MS/KM.MKR.22, GDOŚ podjął postępowanie odwoławcze.

Ponieważ przedłożony przez wnioskodawcę raport został dostarczony jedynie w formie elektronicznej, organ, pismem z 16 października 2023 r., znak: DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MS/KM.MKR.25, wezwał, na podstawie art. 50 § 1 k.p.a., do przedłożenia raportu w formie papierowej.

Odpowiedź na powyższe wpłynęła przy piśmie z 30 października 2023 r., jednak nie czyniła zadość wezwaniu.

Pismem z 4 grudnia 2023 r., znak: DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MS/KM.MKR.26, GDOŚ ponownie wezwał wnioskodawcę do przedłożenia raportu w formie papierowej.

Wnioskodawca, przy piśmie z 8 grudnia 2023 r., przedłożył raport w formie papierowej co czyniło zadość wezwaniu organu.

Po przeanalizowaniu zaktualizowanego raportu z 26 czerwca 2023 r. organ uznał, że nie wszystkie kwestie zostały wyjaśnione w stopniu wystarczającym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w związku z czym, pismem z 5 czerwca 2024 r., znak: DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MKR.34, na podstawie art. 50 § 1 w zw. z art. 136 k.p.a., ponownie zwrócił się do podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia o złożenie wyjaśnień. Przy piśmie z 8 sierpnia 2024 r., wnioskodawca przedłożył żądane wyjaśnienia.

Pismem z 14 października 2025 r., znak: DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MKR.57, na podstawie art. 50 § 1 k.p.a., GDOŚ ponownie wezwał wnioskodawcę do przedłożenia wyjaśnień oraz uzupełnienia raportu. Wezwanie dotyczyło kwestii oddziaływania akustycznego i związanej z nim ochrony akustycznej, które nie zostały dostatecznie wyjaśnione przez autora raportu. Odpowiedź na powyższe wezwanie została udzielona przy piśmie z 28 listopada 2025 r.

Przekazane w odpowiedzi na wezwanie dodatkowe informacje i wyjaśnienia pozwoliły na doprecyzowanie warunków realizacji przedsięwzięcia zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Przed wydaniem decyzji rozstrzygającej sprawę GDOŚ, w myśl na zasady określonej w art. 10 § 1 k.p.a., zawiadomieniem z 12 stycznia 2026 r., znak: DOOŚ-

DŚII.4210.32.2017.MKR.59, poinformował strony postępowania o zebraniu całości materiału dowodowego i możliwości wypowiedzenia się co do niego przed wydaniem decyzji. W odpowiedzi na powyższe żadna ze stron nie zgłosiła uwag ani wniosków dotyczących zebranego przez organ materiału dowodowego.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego. W wyniku czynności organu II instancji dokumentacja została zgromadzona w stopniu wystarczającym do pełnego i prawidłowego rozpoznania sprawy. W toku postępowania odwoławczego GDOŚ rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie, co do okoliczności faktycznych i prawnych. Organ nie znalazł przyczyn, które uzasadniałyby uchylene zaskarżonej decyzji i przekazanie jej do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter związany, co oznacza, że w przypadku braku przeszkód do jej wydania, określonych w przepisach prawa, GDOŚ jest zobowiązany do ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. W efekcie organ odwoławczy, zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., może wydać decyzję merytoryczną i w pełni przychylić się do ustaleń dokonanych przez organ I instancji lub zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., może wydać decyzję merytoryczną, uchylając przy tym zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umorzyć postępowanie I instancji w całości albo w części. Uchylenie decyzji w oparciu o art. 138 § 1 pkt 2 *ab initio* k.p.a. będzie miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie merytoryczne organu odwoławczego jest niezgodne z rozstrzygnięciem organu I instancji. Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu I instancji, polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i orzekając co do istoty sprawy, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu I instancji jest w tym zakresie nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości podjętego rozstrzygnięcia.

Po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji oraz mając na uwadze, że kompetencje orzecznicze organu odwoławczego nie sprowadzają się tylko do kontroli zasadności zarzutów podniesionych w stosunku do rozstrzygnięcia organu I instancji, lecz do analizy całości akt sprawy oraz kontroli merytorycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia, GDOŚ uchylił punkty: I.1.1 (akapit 4 i 5), I.1.2.4., I.1.2.5., I.1.2.7., I.1.2.8, I.1.2.9, I.1.2.10, I.1.2.11, III, IV, V, VIII decyzji RDOŚ w Krakowie z 4 października 2017 r. i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy, a także uchylił punkty: I.1.3.5, VI skarżonej decyzji i umorzył postępowanie organu I instancji w tym zakresie, natomiast w pozostałej części utrzymał ww. decyzję w mocy. W dalszej części niniejszej decyzji organ odwoławczy uzasadnił wprowadzone w skarżonej decyzji zmiany oraz szczegółowo rozpatrzył i ustosunkował się do zarzutów stron postępowania podnoszonych w odwołaniach.

Rozpatrując przedmiotową sprawę oraz mając na uwadze dokumentację przedłożoną przez wnioskodawcę na etapie postępowania odwoławczego GDOŚ zdecydował o konieczności zmiany **akapitu 4 warunku określonego w punkcie I.1.1.** decyzji organu I instancji, poprzez wskazanie wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego (**punkt 1 niniejszej decyzji**). Powyższe wynikało z zaktualizowanych informacji przedłożonych przy piśmie z 8 sierpnia 2024 r. w ramach odpowiedzi wnioskodawcy na wezwanie organu II instancji. Poprzedni zapis wskazywał wariant oraz podwarianty, których realizacja, ze względu na upływ czasu i zmiany, jakie zaszły w obrębie planowanego przedsięwzięcia stała się niewykonalna oraz nie miały one odzwierciedlenia w dokumentacji na czas wydania niniejszej decyzji, w związku z czym nie mogły być brane przez organ pod uwagę.

GDOŚ zmodyfikował **punkt I.1.2.4** decyzji RDOŚ w Krakowie, poprzez uszczegółowienie dotychczasowych oraz określenie dodatkowych warunków podczas etapu budowy (**punkt 2 niniejszej decyzji**). Do ww. punktu decyzji RDOŚ w Krakowie, celem uszczegółowienia, zostały dopisane podpunkty (**I.1.2.4a – I.1.2.4g**). W zakresie oddziaływania akustycznego, w punkcie **I.1.2.4a**, wskazane zostały dni, w których możliwe jest prowadzenie prac z wykorzystaniem maszyn generujących nadmierny hałas oraz zakres godzin pracy w niedziele i dni ustawowo wolne od pracy, natomiast w punkcie **I.1.2.4b** wnioskodawca został zobowiązany do wykonania, na etapie realizacji przedsięwzięcia, ekranów akustycznych, w punktach receptorowych wymienionych w Tabeli 1, zgodnych z oznaczeniami na mapach z załącznika UZUPEŁNIENIE RAPORTU O ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO PRZEDSIĘWZIĘCIA PN. „Koncepcja programowo - przestrzenna układu komunikacyjnego w rejonie os. Piastów” stanowiącego odpowiedź wnioskodawcy z 28 listopada 2025 r. na wezwanie GDOŚ z 14 października 2025 r., znak: DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MKR.57, oraz dostosowania ich do wskazanych parametrów. Ponieważ analiza akustyczna wykazała, że w wyniku realizacji planowanego przedsięwzięcia dojdzie do przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej, zmiana warunku była konieczna. Nałożenie ww. warunku ma na celu zmniejszenie uciążliwości hałasowych związanych z eksploatacją oraz dotrzymanie dopuszczalnych poziomów akustycznych.

W punkcie **I.1.2.4c**, organ odwoławczy nałożył na wnioskodawcę obowiązek wprowadzenia do konstrukcji nawierzchni torowiska wibroizolacji, w celu ograniczenia emisji drgań powstających podczas ruchu pojazdów na styku koła z szyną. Ponadto GDOŚ zobowiązał inwestora do przeprowadzenia inwentaryzacji stanu budynków i innych obiektów budowlanych sąsiadujących z planowaną inwestycją w celu udokumentowania ewentualnego wpływu zaplanowanych prac na ich stan techniczny oraz przedłożenia sprawozdania z wykonanej inwentaryzacji do RDOŚ w Krakowie w terminie 2 lat od dnia oddania przedsięwzięcia do użytkowania.

Warunki, których celem jest minimalizacja oddziaływania przedsięwzięcia na etapie jego realizacji, zostały zawarte w nowych punktach **I.1.2.4d – I.1.2.4f**. Zgodnie z ich treścią GDOŚ zobowiązał inwestora do prowadzenia gospodarki humusem polegającej na jego odrębnym składowaniu, zabezpieczeniu i ponownym wykorzystaniu oraz do przewożenia i magazynowania materiałów sypkich w sposób zabezpieczający je przed wtórnym pyleniem,

transportowania mas bitumicznych wywrotkami wyposażonymi w opończe ograniczające emisję oparów asfaltu.

Ponadto w punkcie **I.1.2.4g** zostały określone sposoby postępowania z odpadami oraz ściekami bytowymi na etapie realizacji przedsięwzięcia.

Ze względu na występowanie chomika europejskiego w sąsiedztwie planowanej inwestycji oraz dużą mobilność przedstawicieli tego gatunku, GDOŚ uzupełnił treść warunku **I.1.2.5 (punkt 3 niniejszej decyzji)** o obowiązek ponownych oględzin terenu przedsięwzięcia, przed przystąpieniem do prac ziemnych, pod kątem obecności chomika, w tym obecności jego aktywnych nor.

W ocenie organu II instancji jest to konieczne z uwagi na fakt, iż od momentu przeprowadzenia inwentaryzacji na potrzeby sporządzenia raportu do czasu rozpoczęcia prac budowlanych, może upłynąć kilka lat i w tym czasie chomik może zasiedlić także tereny zlokalizowane w granicach przedmiotowego przedsięwzięcia. W omawianym warunku wprowadzono także obowiązek wykonywania dodatkowych kontroli w trakcie trwania prac ziemnych. Weryfikacja występowania chomika europejskiego oraz ww. kontrole muszą być prowadzone przez specjalistę, posiadającego odpowiednią wiedzę i kwalifikacje, w związku z czym zostały wskazane dodatkowe wymagania, jakie powinien spełniać teriolog nadzorujący m.in. czynności związane z odławianiem i przenoszeniem chomika europejskiego. Dodano również wymóg weryfikacji wstępnie wytypowanych siedlisk zastępczych pod kątem planowanego sposobu zagospodarowania oraz zobowiązano do uzyskania zgody właścicieli lub użytkowników działek, na które ww. gatunek ma być przeniesiony. Brak akceptacji tych działań ze strony właścicieli lub użytkowników działek mógłby skutkować wzmożeniem presji na przesiedlone osobniki w postaci ich płoszenia lub umyślnego zabijania. Modyfikacja warunku zagwarantuje skuteczną ochronę chomika oraz innych drobnych ssaków, które pojawią się na terenie budowy w czasie prowadzenia prac związanych z realizacją inwestycji.

Doprecyzowania wymagał także punkt **I.1.2.7** decyzji RDOŚ w Krakowie (**punkt 4 niniejszej decyzji**), w którym organ odwoławczy wskazał minimalną odległość, na jaką należy przenieść uwolnione zwierzęta, aby zmniejszyć ryzyko ponownego pojawienia się tych samych osobników na placu budowy. GDOŚ zobowiązał także do prowadzenia tych działań w obecności i zgodnie ze wskazaniem specjalistów z nadzoru przyrodniczego (teriologa i herpetologa), co zagwarantuje prawidłowe odłowienie i przeniesienie ww. zwierząt w dogodny dla nich siedliska.

W ocenie organu odwoławczego warunek zawarty w punkcie **I.1.2.8** kwestionowanej decyzji, nakładający na wnioskodawcę obowiązek unikania tworzenia zastoisk wodnych, a w przypadku ich powstania zobowiązujący do ich natychmiastowego likwidowania, wymagał doprecyzowania. GDOŚ w **punkcie 5 niniejszej decyzji** wskazał zatem konieczność prowadzenia kontroli wykopów oraz innych obiektów, które mogą stanowić potencjalne, czasem spontanicznie powstałe siedliska płazów lub miejsc, w których przypadkowo zwierzęta zostały uwięzione. Dodatkowo określono minimalną odległość, na jaką należy przenieść uwolnione zwierzęta, aby zmniejszyć ryzyko ponownego pojawienia się tych samych osobników na placu budowy oraz wskazano konieczność prowadzenia tych działań w obecności i zgodnie ze wskazaniem specjalisty herpetologa.

W punkcie **I.1.2.9** decyzji, RDOŚ w Krakowie określił obowiązek, według którego „w sytuacji występowania gatunków chronionych, gniazd ptasich lub budek lęgowych w obrębie drzew lub krzewów przeznaczonych do wycinki, prace należy wstrzymać w celu uzyskania decyzji derogacyjnej, zezwalającej na czynności podlegające zakazom w stosunku do gatunków objętych ochroną”. Należy wyjaśnić, że formułowanie warunków nakładających obowiązek przestrzegania przepisów prawa jest działaniem nieprawidłowym, gdyż inwestor i tak jest zobowiązany do postępowania zgodnie z dyspozycją obowiązujących przepisów prawa. Z omówionych powyżej względów, zapis ten został usunięty, a warunek został doprecyzowany.

Mając na uwadze, że przedmiotowe przedsięwzięcie będzie się wiązało z wycinką ok. 169 drzew i 4,3 ha krzewów, w ramach zachowania bioróżnorodności oraz zachowania terenów biologicznie czynnych, na wnioskodawcę, **w punkcie 6 niniejszej decyzji**, nałożono obowiązek wykonania nasadzeń zastępczych gatunkami rodzimymi w stosunku 1:1. Organ odwoławczy, aby zwiększyć skuteczność nasadzeń wprowadził także obowiązek zapewnienia nadzoru botanika, który wskaże skład gatunkowy, odpowiedni termin oraz sposób pielęgnacji nasadzonej roślinności. Ponadto, aby zapewnić oczekiwany efekt wprowadzonych działań konieczne było dodanie obowiązku przeprowadzenia kontroli nasadzeń po 2 latach od ich wykonania, w trakcie sezonu wegetacyjnego, a w przypadku stwierdzenia ubytków wnioskodawca został zobowiązany do ich uzupełnienia poprzez nowe nasadzenia w relacji 1:1.

W ocenie GDOŚ zmiany wymagał również **punkt I.1.2.10** decyzji organu I instancji dotyczący obowiązku wywieszenia budek dla ptaków. Obecnie funkcjonujący podział rozróżnia budki ze względu na ich typy, zatem należało zamienić wskazane przez RDOŚ w Krakowie budki na budki typu: A o średnicy otworu wlotowego 3,3 cm (5 sztuk), A1 o średnicy otworu wlotowego 2,8 cm (5 sztuk), B o średnicy otworu wlotowego 4,5 — 4,7 cm (2 sztuki), D o średnicy otworu wlotowego 8,5 cm (1 sztuka), półotwartego (2 sztuki). Dodatkowo organ II instancji doprecyzował, iż budki powinny być zlokalizowane w pobliżu budowy przedsięwzięcia w miejscach określonych przez ornitologa. Ponadto GDOŚ wskazał na konieczność oceny stanu technicznego skrzynek lęgowych i ich konserwacji, w ramach których wyszczególnił czyszczenie z nagromadzonego materiału wyściełającego wnętrza skrzynki oraz naprawy lub w razie konieczności wymiany skrzynki lęgowej na nową tego samego typu. Wnioskodawca został zobowiązany do corocznego wykonania ww. czynności w okresie między drugą połową października a końcem lutego. Zapis ten obliguje inwestora do stałego utrzymywania w dobrym stanie technicznym skrzynek lęgowych w ilości określonej w niniejszym warunku. Z uwagi na fakt, iż miejsca wywieszenia budek zostaną wskazane przez ornitologa, usunięto z punktu 1.1.2.10 kwestionowanej decyzji wysokość, na jakiej należy je umieścić. Powyższych zmian dokonano w **punkcie 7 niniejszej decyzji**.

W **punkcie I.1.2.11** decyzji RDOŚ w Krakowie określono sposoby zabezpieczenia drzew i/lub krzewów narażonych na uszkodzenia, znajdujących się w bezpośrednim otoczeniu planowanych prac. W **punkcie 8 niniejszej decyzji** GDOŚ doprecyzował warunki dotyczące postępowania z drzewami i krzewami nieprzeznaczonymi do wycinki, ponieważ warunek ten w brzmieniu nadanym przez organ pierwszej instancji był zbyt ogólny i nie gwarantował, że

ww. drzewa pozostające w zasięgu prac zostaną prawidłowo zabezpieczone. Dlatego też warunek ten wymagał uszczegółowienia poprzez wskazanie zasad wygradzania drzew, grup drzew i krzewów, prowadzenia wykopów w strefie korzeniowej drzew, ochrony odstoniętych brył korzeniowych przed przesuszeniem, ochrony pni i nabiegów korzeniowych przed uszkodzeniami mechanicznymi czy sposobów postępowania w przypadku uszkodzenia korzeni i gałęzi.

Z uwagi na fakt, iż obowiązek wykonania kompensacji przyrodniczej nie zalicza się do wymagań dotyczących ochrony środowiska koniecznych do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 u.o.o.ś., organ II instancji uchylił **punkt I.1.3.5** decyzji RDOŚ w Krakowie oraz uchylił i umorzył postępowanie organu I instancji w tym zakresie (**punkt 9 niniejszej decyzji**). Obowiązek wykonania nasadzeń zastępczych został zawarty w dodanym punkcie I.1.2.9b (**punkt 6 niniejszej decyzji**).

GDOŚ w **punkcie 10 niniejszej decyzji** zreformował warunek III decyzji RDOŚ w Krakowie, poprzez nałożenie na wnioskodawcę obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Powyższe wynika z faktu, iż przedstawiona w raporcie analiza akustyczna wykazała, że na etapie eksploatacji inwestycji dojdzie do przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu. Przedstawione w raporcie środki minimalizujące ww. negatywne oddziaływanie - ekrany akustyczne - scharakteryzowane zostały zbyt ogólnie (np. nie została wskazana długość poszczególnych ekranów ani ich lokalizacja względem kilometrażu przedsięwzięcia), co wymaga uszczegółowienia na etapie ponownej oceny oddziaływania na środowisko, w toku uzyskiwania decyzji następczej, wskazanej w art. 72 ust. 1 pkt 10 u.o.o.ś.

Celem przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisku jest odpowiednie dostosowanie przedsięwzięcia i środków minimalizujących jego oddziaływanie, do możliwie najbardziej aktualnego stanu środowiska.

Z tego względu, w Tabeli 1, GDOŚ wskazał budynki, znajdujące się na terenach podlegających ochronie akustycznej, dla których stwierdzono przekroczenia poziomu dopuszczalnego hałasu, zarówno w perspektywie krótko-, jak i długoterminowej. We wskazanych miejscach wykonane zostaną ekrany akustyczne, które zredukują ponadnormatywne oddziaływanie hałasu do dopuszczalnego poziomu. Organ określił przybliżoną długość oraz wysokość ekranów, a także wskazał stronę drogi, po której winny zostać umieszczone. Mając jednak na względzie skuteczność oraz gwarancję nieprzekraczania granicznych dopuszczalnych poziomów hałasu, GDOŚ nałożył obowiązek zweryfikowania takich parametrów jak: długość, wysokość i usytuowanie ekranów względem jezdni, a także wykonanie obliczeń skuteczności ekranowania w funkcji szerokości wjazdu na posesję i na ich podstawie określenie parametrów zarówno technicznych, jak i lokalizacyjnych. Wskazana w Tabeli 1 przybliżona długość ekranów zawiera bufor, którego wartość, po wykonaniu ponownej oceny i przy uwzględnieniu ugięcia fali akustycznej na krawędziach bocznych ekranu, powinna zostać przyjęta tak, aby po zastosowaniu ekranów dotrzymane zostały dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku.

RDOŚ w Krakowie warunkiem zawartym w **punkcie IV** skarżonej decyzji zobowiązał wnioskodawcę do wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie emisji hałasu. Ze względu na

zaktualizowany i uzupełniony raport wraz z uaktualnioną analizą akustyczną z uwzględnieniem aktualnych danych dotyczących klasyfikacji akustycznej terenu oraz prognozy natężenia ruchu i przyjęciem nowych uaktualnionych lat prognozowych, konieczne było zreformowanie ww. warunku. Tym samym GDOŚ, modyfikując ww. warunek (**punkt 11 niniejszej decyzji**), zobowiązał wnioskodawcę do wykonania pomiarów weryfikujących założenia poczynione w raporcie z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia w zakresie emisji hałasu do środowiska, wskazując konkretne punkty pomiarowe. Organ odwoławczy zobowiązał również inwestora do wykonania pomiarów w zakresie emisji drgań, zgodnie ze stanem współczesnej wiedzy oraz aktualnymi metodami oceny drgań. Wskazano przy tym, że wyniki analizy porealizacyjnej należy przedłożyć do RDOŚ w Krakowie, Prezydentowi Miasta Krakowa - z uwagi na właściwość wskazaną w art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, ze zm.) oraz do wiadomości GDOŚ.

W **punkcie 12 niniejszej decyzji** GDOŚ zadecydował o konieczności modyfikacji treści warunku zawartego w punkcie **V** decyzji RDOŚ w Krakowie, poprzez jednoznaczne wskazanie, iż na obecnym etapie nie stwierdza się konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania.

W punkcie **VI** reformowanej decyzji, RDOŚ w Krakowie wskazał, iż przedsięwzięcie nie należy do inwestycji, dla których istnieje konieczność weryfikacji zgodności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, dalej MPZP, w myśl art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. Zapis ten nie zawiera obowiązku dla inwestora ani nie jest kierowany do inwestora, wobec czego GDOŚ w **punkcie 13 niniejszej decyzji** zobowiązany był do uchylenia i umorzenia postępowania organu I instancji w tym zakresie.

Wyjaśnić w tym miejscu należy, że w ocenie GDOŚ organ I instancji zobowiązany był do zbadania zgodności części przedsięwzięcia z MPZP w zakresie realizacji budowy przedłużenia linii tramwajowej, budowy parkingu P&R w gminie Zielonki oraz przebudowy gazociągu wysokiego ciśnienia. Mając na uwadze powyższe oraz fakt, iż zgodnie z art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, organ odwoławczy dokonał pełnej analizy w powyższym zakresie. Przedmiotowe przedsięwzięcie planowane jest do realizacji na terenie Miasta Krakowa na południe od linii kolejowej nr 8 i 95, w rejonie ul. Powstańców, Piasta Kołodzieja i Morcinka, a także na obszarze Gminy Zielonki pomiędzy ww. liniami kolejowymi a drogą powiatową nr 2156K.

Wyjaśnić należy, że uchwałą NR XC/2449/22 Rady Miasta Krakowa z dnia 29 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego z dnia 8 lipca 2022 r., poz. 4796., został przyjęty miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru „Mistrzejowice - Północ”.

Uchwałą Nr CIX/2894/18 Rady Miasta Krakowa z dnia 12 września 2018 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego "Dla wybranych obszarów przyrodniczych Miasta Krakowa" - etap A, ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego z dnia 3 października 2018 r., poz. 6561, został przyjęty miejscowy plan

zagospodarowania przestrzennego dla wybranych obszarów przyrodniczych miasta Krakowa - etap A.

Po przeanalizowaniu zapisów i ustaleń powyższego planu organ stwierdził, że planowane do realizacji przedsięwzięcie jest zgodnego z jego zapisami.

Fragment omawianego przedsięwzięcia planowanego w Gminie Zielonki znajduje się na obszarze, dla którego przyjęto uchwałę Rady Gminy Zielonki XXVIII/56/2005 z dnia 28 lipca 2005 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Zielonki 01 w granicach administracyjnych miejscowości Batowice. Zgodnie z zapisami ww. uchwały, teren, na którym planowana jest budowa parkingu P&R jest wyłączony z opracowania, gdyż stanowi rezerwę pod Północną Obwodnicę Krakowa.

W **punkcie 14 niniejszej decyzji**, GDOŚ zmienił brzmienie treści warunku **VIII** decyzji RDOŚ w Krakowie, poprzez ustanowienie mapy Załącznikiem nr 2, zawierającym orientacyjny przebieg projektowanego układu komunikacyjnego Os. Piastów, który stanowi integralną część niniejszej decyzji.

Organ odwoławczy, w **punkcie 15 niniejszej decyzji**, umorzył akapit 3 Charakterystyki planowanego przedsięwzięcia, stanowiący Załącznik nr 1 do decyzji. Powyższe podyktowane jest faktem, iż organ w decyzji wskazuje wyłącznie wariant, dla którego określa warunki realizacji planowanego przedsięwzięcia. Nie jest zatem zasadne wskazywanie w Charakterystyce, stanowiącej integralną część decyzji, analizowanych wariantów alternatywnych.

W pozostałym zakresie organ II instancji utrzymał decyzję RDOŚ w Krakowie w mocy.

W zakresie stawianych przez odwołujących się zarzutów, wyjaśnienia wymaga, że rozpatrując sprawę w przedmiocie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy mieć na uwadze specyfikę wydawanego rozstrzygnięcia, które nie ma charakteru uznaniowego. Merytoryczna analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że realizacja i eksploatacja przedmiotowego przedsięwzięcia, przy zachowaniu warunków określonych w decyzji RDOŚ w Krakowie z 4 października 2017 r., jak i niniejszej decyzji, nie spowoduje znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko. W takim przypadku organ wydający decyzję nie mógł wykraczać poza kompetencje związane z oceną planowanego przedsięwzięcia w zakresie wymogów ochrony środowiska, które określone są przepisami u.o.o.ś. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma na celu określenie środowiskowych uwarunkowań realizacji inwestycji, w tym wskazanie zagrożeń, jakie mogą wystąpić w związku z tą realizacją oraz sposobów przeciwdziałania tym zagrożeniom. Organ prowadzący postępowanie administracyjne zmierzające do wydania omawianej decyzji nie jest uprawniony do dowolnego określania lokalizacji, kształtu i zakresu planowanej do realizacji inwestycji.

Ponadto **GDOŚ**, reformując decyzję z 4 października 2017 r., **wziął pod uwagę wszystkie wskazania WSA w Warszawie**, który wyrokiem z 3 marca 2020 r. uchylił decyzję GDOŚ z 9 sierpnia 2019 r. W szczególności organ odwoławczy jednoznacznie i rzetelnie wyjaśnił kwestię dotyczącą uciążliwości związanych z hałasem.

Sąd, w punkcie IV.4 wyroku, wskazał, iż „rozpoznając sprawę ponownie GDOŚ będzie miał na uwadze wskazane wyżej oceny prawne. RDOŚ winien przede wszystkim jednoznacznie wyjaśnić rozbieżności między raportem a ekspertyzą Sonitus Sp. z o.o. co do

wpływu konkurencyjnych wariantów W1 i W2 na klimat akustyczny [...]” oraz jeśli zdaniem organu nie będzie możliwe jednoznaczne rozstrzygnięcie tych wątpliwości, a będą istnieć rzeczowe, racjonalne i przekonujące argumenty za wyborem wariantu W2, wówczas winien rozważyć, czy możliwe jest nałożenie na inwestora określonych obowiązków (np. w postaci montażu ekranów dźwiękochłonnych), które wyeliminują ponadnormatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko.

Odnosnie do ekspertyzy wykonanej przez firmę Sonitus Sp. z o.o. Sp. k., której wyniki budziły wątpliwości organu, GDOŚ wezwał odwołującego do przedłożenia wyjaśnień w przedmiocie ww. opracowania wykonanego przez Sonitus Sp. z o.o. Sp. k. na zlecenie odwołującej się Spółki. W odpowiedzi na powyższe, przy piśmie z 11 lutego 2021 r. pełnomocnik „DOM-BUD M. Szaflarski” wycofał przedłożone opracowanie. Wobec faktu wycofania opracowania z akt sprawy przez odwołującego, dalsze analizowanie opracowania stało się bezprzedmiotowe.

Zgodnie z powyższymi wskazaniem, po przeanalizowaniu uzupełnionej przez wnioskodawcę dokumentacji, GDOŚ w pkt 2b niniejszej decyzji zobowiązał wnioskodawcę do wykonania, na etapie realizacji przedsięwzięcia, ekranów akustycznych (w lokalizacjach odpowiadających punktom receptorowym wymienionym w Tabeli 1) oraz dostosowania ich do wskazanych parametrów. Powyższe zostało podyktowane faktem, iż przeprowadzona analiza akustyczna wykazała, że w wyniku realizacji planowanego przedsięwzięcia dojdzie do przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej. Nałożenie ww. obowiązku ma na celu zmniejszenie uciążliwości hałasowych związanych z eksploatacją przedsięwzięcia oraz dotrzymanie dopuszczalnych poziomów hałasu.

Z uwagi na fakt, że przedstawione w raporcie środki minimalizujące ww. negatywne oddziaływanie - ekrany akustyczne, scharakteryzowane zostały zbyt ogólnie, GDOŚ w pkt 10 niniejszej decyzji wskazał na konieczność przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko, w toku uzyskiwania decyzji następczej, wskazanej w art. 72 ust. 1 pkt 10 u.o.o.ś. Mając na względzie skuteczność oraz gwarancję nieprzekraczania granicznych dopuszczalnych poziomów hałasu, GDOŚ nałożył obowiązek zweryfikowania takich parametrów jak: długość, wysokość i usytuowanie ekranów względem jezdni, a także wykonanie obliczeń skuteczności ekranowania w funkcji szerokości wjazdu na posesje i na ich podstawie określenie parametrów zarówno technicznych, jak i lokalizacyjnych.

GDOŚ zreformował w pkt 11 niniejszej decyzji pkt IV decyzji RDOŚ w Krakowie, w którym nałożył na inwestora obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie emisji hałasu, mającej na celu weryfikację poprawności przyjętych założeń obliczeniowych oraz sprawdzenie rzeczywistego oddziaływania akustycznego przedmiotowej inwestycji oraz skuteczności zastosowanych środków ochrony akustycznej. GDOŚ wskazał numery punktów receptorowych, w których w ramach analizy porealizacyjnej wnioskodawca będzie zobowiązany do wykonania pomiarów emisji hałasu powstającego w wyniku eksploatacji przedsięwzięcia.

Poniżej organ odwoławczy przedstawił swoje stanowisko, względem zarzutów, wskazanych w odwołaniach.

Odnosząc się do zarzutu Wspólnoty oraz Stowarzyszenia, dotyczącego braku przeprowadzenia konsultacji społecznych oraz nieuwzględnienia uwag zgłoszonych podczas spotkania z przedstawicielami Gminy Miejskiej Kraków, należy wskazać, iż ani z treści odwołania, ani z akt zgromadzonych w przedmiotowej sprawie nie wynika, jakie konsultacje czy też uwagi odwołujący mają na myśli. Jeśli chodzi o uwagi zgłoszone podczas indywidualnego spotkania, w którym RDOŚ w Krakowie nie brał udziału, to należy wskazać, że spotkanie to nie było elementem postępowania prowadzonego przez organ I instancji., wobec czego nie zostały one uwzględnione w kwestionowanym rozstrzygnięciu.

Podkreślenia wymaga, że niniejsze postępowanie administracyjne w sprawie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia przeprowadzone zostało z udziałem społeczeństwa. Powyższe potwierdza fakt, że obwieszczeniem z 6 czerwca 2017 r. organ I instancji, wyznaczając trzydziestodniowy termin, tj. od 13 czerwca 2017 r. do 12 lipca 2017 r., poinformował, że wszyscy zainteresowani mogą zapoznać się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz złożyć uwagi i wnioski. Z uwagi na niewłaściwe poinformowanie społeczeństwa na terenie Gminy Kraków, organ prowadzący postępowanie, obwieszczeniem z 4 lipca 2017 r., ponownie zawiadomił zainteresowanych o możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz składania uwag i wniosków, wyznaczając trzydziestodniowy termin, tj. od 10 lipca 2017 r. do 8 sierpnia 2017 r. W wyznaczonych terminach do organu wpłynęły pisma w sprawie planowanego przedsięwzięcia, do których RDOŚ w Krakowie odniósł się w uzasadnieniu decyzji własnej na stronach 30-39.

Wyjaśnić należy, że zadaniem organu prowadzącego postępowanie jest rzetelna weryfikacja wniesionych przez społeczeństwo uwag i wniosków oraz ocena czy są one zasadne. Nie oznacza to jednak, iż organ ma obowiązek uznania ich słuszności. Nieuwzględnienie wniesionych postulatów zgodnie z intencją społeczeństwa nie stanowi przesłanki do stwierdzenia nieprawidłowości w prowadzeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji.

W związku z powyższym podniesiony zarzut o braku przeprowadzenia konsultacji i nieuwzględnieniu uwag jest niezasadny.

Odpowiadając na zarzut Wspólnoty, iż została stroną w sprawie pod koniec postępowania pierwszoinstancyjnego, przez co nie miała szansy na wypowiedzenie się, wskazać należy, że Wspólnota posiadała zdolność do udziału w przedmiotowym postępowaniu na prawach strony już od momentu jego wszczęcia. Wyjaśnić jednak należy, że w aktach sprawy powinna znajdować się dokumentacja, z której wynika kto ma zdolność do reprezentowania Wspólnoty oraz potwierdzająca prawo rzeczowe do nieruchomości położonych w zasięgu oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia. Kopie powyższych dokumentów, pomimo licznych wezwań, zostały przedłożone do organu dopiero przy piśmie z 24 sierpnia 2017 r.

Ponadto w ramach przedmiotowego postępowania została przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko, która wymaga udziału społeczeństwa. W ramach wskazanej procedury każdy zainteresowany miał prawo zapoznać się z dokumentacją oraz złożyć uwagi i wnioski. Odwołująca się Wspólnota nie skorzystała z tej możliwości i jak wynika z akt sprawy,

nie złożyła uwag ani wniosków. Co więcej, odwołująca nie wykazała, w jaki sposób uznanie jej za stronę postępowania „w ostatnim czasie”, wpłynęło na rozstrzygnięcie organu. W związku z powyższym, zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

W kwestii przejęcia przez inwestora prywatnego terenu Wspólnoty, GDOŚ wyjaśnia, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie rodzi praw do terenu, na którym inwestor planuje realizację przedsięwzięcia. Jest to decyzja wstępna, natomiast zagadnienia związane z nabywaniem tytułu prawnego do nieruchomości są rozpatrywane dopiero na dalszych etapach procesu inwestycyjnego, w związku z czym zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

W związku z zarzutem dotyczącym zwłoki w uznaniu Stowarzyszenia za stronę w ww. postępowaniu, co uniemożliwiało zgłaszanie uwag do planowanej koncepcji, wyjaśnienia wymaga, że Stowarzyszenie pismem z dnia 24 lutego 2017 r. zawnioskowało o dopuszczenie do postępowania jako podmiot na prawach strony, powołując się na art. 44 ust. 1 u.o.o.ś. W związku z powyższym RDOŚ w Krakowie, pismem z 20 marca 2017 r., poinformował Stowarzyszenie o przesłankach statuujących udział organizacji ekologicznych w postępowaniu, do których należą cele statutowe oraz czas prowadzenia działalności. W związku z tym, że przesłanka dotycząca czasu prowadzenia działalności na minimum 12 miesięcy przed dniem wszczęcia postępowania w sprawie wydania skarżonej decyzji nie została udowodniona, organ I instancji wezwał Stowarzyszenie do złożenia wyjaśnień w tym zakresie i przedłożenia stosownych dokumentów.

Pismem z 16 maja 2019 r. Stowarzyszenie złożyło wyjaśnienia, jednakże nie czyniły one zadość wezwaniu. W związku z powyższym, pismem z 29 maja 2017 r., RDOŚ w Krakowie wystosował kolejne wezwanie. Z powodu braku odpowiedzi na powyższe pismo organ I instancji pismem z 1 sierpnia 2017 r. ponownie wezwał do przedłożenia ww. dokumentów oraz poinformował, że w przypadku nieuzupełnienia wniosku uzna Stowarzyszenie za stronę w postępowaniu w oparciu o zasady ogólne k.p.a. Nie uzyskując odpowiedzi na powyższe pismo, postanowieniem z 29 sierpnia 2017 r. RDOŚ w Krakowie, powołując się na art. 31 § 2 k.p.a., dopuścił Stowarzyszenie do udziału w przedmiotowym postępowaniu jako podmiot na prawach strony. Należy podkreślić, że to na stronie stawiającej zarzut spoczywa ciężar wykazania związku między uniemożliwieniem zgłaszania uwag do postępowania, a wynikiem sprawy – związek ten nie został wykazany.

Jak wynika z powyższego, organ I instancji wielokrotnie wzywał wnioskującego do przedłożenia stosownych dokumentów potwierdzających spełnienie przesłanek umożliwiających udział organizacji ekologicznych w postępowaniu. Brak stosownych odpowiedzi ze strony Stowarzyszenia miał kluczowy wpływ na czas, w którym zostało ono dopuszczone do postępowania.

Co więcej, w opinii GDOŚ, Stowarzyszenie miało możliwość wniesienia uwag i wniosków w toku postępowania prowadzonego przez organ I instancji, gdyż postanowieniem z 29 sierpnia 2017 r. zostało dopuszczone do udziału w nim, natomiast skarżona decyzja została wydana 4 października 2017 r. Podkreślenia wymaga również fakt, iż Stowarzyszenie, zanim zostało dopuszczone przez organ I instancji do udziału w postępowaniu na prawach strony, przy piśmie z 3 lipca 2017 r. złożyło uwagi dotyczące przedmiotowego przedsięwzięcia, do których RDOŚ w Krakowie ustosunkował się w uzasadnieniu decyzji.

Odnosząc się z kolei do zarzutu dotyczącego braku w raporcie rzetelnych badań drgań przenoszonych przez tramwaje i samochody na pobliskie budynki mieszkalne, wskazać należy, że kwestia ta została poruszona w rozdziale 2.4.5 raportu na str. 73 – 76. Ponadto była ona przedmiotem wezwania GDOŚ z 5 czerwca 2024 r., w którym organ odwoławczy zwrócił się do wnioskodawcy o przedstawienie analizy wpływu emisji drgań w fazie realizacji oraz eksploatacji planowanego przedsięwzięcia na budynki znajdujące się w pobliżu, a także o przedstawienie działań minimalizujących. Odpowiedź na powyższe wpłynęła przy piśmie z 8 sierpnia 2024 r. i zadośćuczyniła wezwaniu organu. Przedłożone wyjaśnienia, w opinii GDOŚ, zostały rzetelnie sporządzone, a na ich podstawie możliwa była ocena tego oddziaływania, a także zaproponowanie odpowiednich działań minimalizujących, które doprecyzowane zostały w niniejszej decyzji.

Wpływ został oceniony w oparciu o zapisy dwóch polskich norm dotyczących oceny szkodliwości drgań przekazywanych przez podłoże na budynki oraz na ludzi w budynkach. Wnioskodawca wskazał także źródła drgań na każdym z etapów realizacji przedsięwzięcia oraz przedstawił zobowiązania i działania, jakich się podejmie, aby w jak największym stopniu ograniczyć ich negatywne oddziaływanie oraz zminimalizować potencjalny negatywny wpływ.

Zastrzeżenia odwołujących się nie zostały poparte żadnymi ekspertyzami w kwestionowanym zakresie. Jak wynika z tezy wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 kwietnia 2021 r. sygn. akt II SA/Ke 886/20 „Zastrzeżenia wobec raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, aby nie były uznane za gołosłowne, powinny zostać poparte ekspertyzą, która w sposób udokumentowany wskazuje na wady raportu”.

Podkreślenia także wymaga fakt, że w zreformowanym warunku IV decyzji RDOŚ w Krakowie (punkt 11 niniejszej decyzji), nałożony został na wnioskodawcę obowiązek pomiaru emisji drgań na etapie analizy porealizacyjnej, które wystąpią podczas funkcjonowania przedsięwzięcia.

W związku z przedstawionymi powyżej wyjaśnieniami oraz biorąc pod uwagę fakt, że raportowi przysługuje szczególna wartość dowodowa, a Stowarzyszenie nie przedłożyło żadnej kontreksperytyzy w zakresie wpływu drgań pochodzących z przedmiotowego przedsięwzięcia na budynki mieszkalne znajdujące się w jego sąsiedztwie, brak jest podstaw, aby zarzut uznać za uzasadniony i słuszny.

W odpowiedzi na zarzut dotyczący ingerencji we własność prywatną bez uwzględnienia interesów mieszkańców, należy wskazać, że powyższa kwestia została już wyjaśniona w odpowiedzi na zarzuty Wspólnoty Mieszkaniowej os. Piastów 65. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach ma charakter rozstrzygnięcia wstępnego i nie rodzi praw do terenu, na którym inwestor planuje zrealizować przedsięwzięcie. Zagadnienia związane z nabywaniem tytułu prawnego do nieruchomości powinny być rozpatrywane na dalszym etapie procesu inwestycyjnego, w związku z czym zarzut w tym zakresie należy uznać za bezpodstawny.

Odpowiadając na zarzut dotyczący braku poszerzenia obszaru podlegającego analizie, co ogranicza możliwość wprowadzenia zmian na etapie projektowym, należy wyjaśnić, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek inwestora, a organ je prowadzący jest związany zakresem przedmiotowym planowanego przedsięwzięcia. Rolą organu jest ocena dopuszczalności objętej wnioskiem

inwestycji pod względem wymagań i uwarunkowań środowiskowych. Organ ten, na podstawie przedłożonej dokumentacji, określa warunki korzystania z zasobów środowiskowych dla przedsięwzięcia sprecyzowanego we wniosku, o którego zakresie decyduje wnioskodawca.

Działanie, o jakie wnioskuje odwołujący byłoby równoznaczne z wykroczeniem organu, zarówno I, jak i II instancji, poza ich kompetencje określone przepisami k.p.a. i u.o.o.ś. Organy nie są uprawnione do dowolnego określania lokalizacji, kształtu ani zakresu planowanej do realizacji inwestycji. Do ich obowiązku należy weryfikacja planowanego zamierzenia inwestycyjnego pod kątem wystąpienia przesłanek odmowy uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia, o których mowa w art. 81 u.o.o.ś., a także oceny znaczącego oddziaływania na środowisko oraz działań minimalizujących pozwalających na dotrzymanie standardów jakości środowiska.

Kolejny zarzut Stowarzyszenia w omawianej sprawie dotyczy braku uwzględnienia w raporcie kwestii najkorzystniejszego dla środowiska wariantu planowanej inwestycji. Organ nie może zgodzić się z powyższym zarzutem, gdyż w celu uzasadnienia wyboru wariantu przewidzianego do realizacji, w podrozdziale 8.1 (str. 196 -205 raportu) oraz w podrozdziale 8.2 (str. 205 raportu), przeprowadzono analizę wielokryterialną rozpatrywanych wariantów pod względem ich oddziaływania na najistotniejsze elementy środowiska, posługując się metodą AHP. W przedmiotowej sprawie zostały przyjęte trzy kryteria: techniczne, społeczne i środowiskowe. Dla każdego z kryteriów wyróżniono najbardziej istotne wskaźniki mające wpływ na ocenę wariantów wraz z określeniem ich miar. Analizą objęte zostało także porównanie oddziaływań analizowanych wariantów inwestycji na wybrane elementy środowiska, takie jak: ludzi, rośliny i zwierzęta, wody, ziemię, powietrze, krajobraz, dobra materialne, zabytki i formy ochrony przyrody. Ponadto, na podstawie każdej uzyskanej miary dla danego kryterium, wskazano wariant W2 jako najkorzystniejszy dla środowiska, co zostało również wyjaśnione w decyzji RDOŚ w Krakowie na str. 9-10. oraz na str. 32-34 oraz 38-39, gdzie organ odniósł się do uwag i wniosków stron i społeczeństwa złożonych w trakcie postępowania. Kwestia przedstawienia wariantu najkorzystniejszego dla środowiska została także przeanalizowana przez organ II instancji. W odpowiedzi na wezwanie GDOŚ z 5 czerwca 2024 r., znak: DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MKR.34, wnioskodawca, na podstawie przedstawionych informacji oraz danych dotyczących m.in. oddziaływania akustycznego oraz emisji do powietrza, wskazał wariant W2 jako najkorzystniejszy dla środowiska wraz z uzasadnieniem jego wyboru.

Mając na uwadze powyższe, nie można uznać zarzutu, że raport nie zawiera obiektywnego wskazania najkorzystniejszego dla środowiska wariantu planowanej inwestycji, za słuszny.

Odnosząc się do kwestii przecięcia linii tramwajowej z ulicą Piasta Kołodzieja, wskutek czego, zdaniem skarżących, wzrośnie ilość spalin emitowanych do atmosfery przez samochody, wskazać należy, że przeprowadzona w raporcie analiza emisji zanieczyszczeń do powietrza (str. 44 - 50 raportu), w której uzyskane wartości zostały porównane do wartości odniesienia zawartych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. nr 16 poz. 87) oraz rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów

niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2021 r. poz. 845) nie wykazała aby doszło do przekroczeń stężeń rozpatrywanych zanieczyszczeń. Wnioskodawca wskazał również, iż przedmiotowa droga stanowić będzie element już istniejącego układu drogowego w Krakowie, a „emisja pojazdów poruszających się po drodze jest jednym ze składników obecnego tła zanieczyszczeń”. Ponadto RDOŚ w Krakowie, uwzględniając uwagi i wnioski wniesione na etapie udziału społeczeństwa, w tym dotyczące jakości powietrza, prawidłowo zauważył, że „specyfika ruchu kołowego w rejonie planowanego przejazdu tramwajowego przez ul. Piasta Kołodzieja jest co najmniej podobna do specyfiki ruchu na wlotach podporządkowanych na skrzyżowaniach oraz na wjazdach z publicznych prywatnych posesji i wiąże się z koniecznością bezwzględnego lub warunkowego zatrzymania pojazdu w wyznaczonym miejscu w celu ustąpienia pierwszeństwa przejazdu. W związku z powyższym, z uwagi na problematykę ruchu i charakteru emisji typową dla obszarów zurbanizowanych, nie ma konieczności przeprowadzenia szczegółowych analiz dla konkretnego punktu zlokalizowanego na odcinku ul. Piasta Kołodzieja, ze względu na wykonane analizy dla całego odcinka ul. Piasta Kołodzieja”. Organ II instancji podziela powyższe oraz fakt, iż planowane przedsięwzięcie ma na celu poprawę ruchu samochodowego poprzez zwiększenie jego płynności i zmniejszenie ilości pojazdów przejeżdżających przez centrum, w związku z czym zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Stowarzyszenie podniosło także, że raport nie spełnia wymogów ustawy p.o.ś. w zakresie art. 52 ust. 1 pkt 5, 6 i 11. Wyjaśnienia wymaga fakt, że art. 52 ust. 1 pkt 5, 6 i 11 ustawy p.o.ś. został uchylony w dniu 15 listopada 2008 r., w momencie wejścia w życie u.o.o.ś. Postępowanie w sprawie wydania skarżonej decyzji było zatem prowadzone na podstawie przepisów u.o.o.ś., natomiast wymogi dotyczące treści raportu zostały sprecyzowane w art. 66 ww. ustawy. W związku z powyższym, zarówno RDOŚ w Krakowie, jak i organ odwoławczy, przeanalizowali raport pod kątem zgodności z art. 66 u.o.o.ś., o czym świadczą m.in. wezwania skierowane do inwestora celem uzupełnienia dokumentacji.

W ocenie GDOŚ, przedłożony przez inwestora raport, wraz z kompletem jego uzupełnień, m.in. z 26 czerwca 2023 r., spełnia wymogi formalne oraz sporządzony został w sposób rzetelny, zatem prawidłowo został przyjęty jako podstawowy dowód w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ponownie należy podkreślić, że zastrzeżenia do dokumentacji zawarte w odwołaniu od decyzji RDOŚ w Krakowie nie zostały poparte żadnymi ekspertyzami, zatem mając na uwadze, że raportowi przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy planowanego do realizacji przedsięwzięcia, brak jest podstaw, by przedstawione w odwołaniu zarzuty uznać za słuszne.

Stowarzyszenie zarzuciło także uchybienie w zakresie rezygnacji z badań i monitoringu na etapie eksploatacji przedsięwzięcia oraz odrzucenie weryfikacji przyjętych założeń w oparciu o konkretny projekt. GDOŚ nie może się zgodzić z powyższym, gdyż w wyniku przeprowadzonej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko inwestor został zobowiązany do wykonania analizy porealizacyjnej w zakresie oddziaływania akustycznego oraz emisji drgań generowanych na etapie eksploatacji przedsięwzięcia. Należy mieć na uwadze także brzmienie art. 175 ustawy p.o.ś., który nakłada na zarządzającego drogą, linią

kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem obowiązek okresowych pomiarów poziomów w środowisku substancji lub energii, jak: ciepło, hałas, wibracje lub pole elektromagnetyczne, wprowadzanych w związku z eksploatacją wymienionych urządzeń komunikacyjnych.

Decyzją RDOŚ w Krakowie nałożono na wnioskodawcę obowiązek sporządzenia analizy porealizacyjnej w zakresie oceny skuteczności zastosowanych rozwiązań mających na celu dotrzymanie standardów jakości środowiska dla ochrony terenów zabudowy mieszkaniowej przed hałasem oraz wpływem drgań, po upływie roku od dnia oddania obiektu do użytkowania, a w przypadku przekroczeń inwestor zobowiązany będzie do podjęcia odpowiednich działań oraz wprowadzenia odpowiednich środków minimalizujących pozwalających na dotrzymanie standardów środowiska.

Przyjmuje się, że po takim okresie eksploatacji przedsięwzięcia zostanie osiągnięty docelowy poziom ruchu. Celem analizy porealizacyjnej jest zweryfikowanie rzeczywistego oddziaływania zrealizowanej inwestycji i porównanie go z ustaleniami zawartymi w raporcie i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności dotyczącymi przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Obawy odwołującego się Stowarzyszenia są nieuzasadnione z tego względu, że w przypadku stwierdzenia, że eksploatacja zrealizowanego etapu przedsięwzięcia powoduje przekroczenie dopuszczalnych poziomów hałasu poza terenem, do którego zarządzający tym obiektem ma tytuł prawny, ustawodawca w ustawie p.o.ś. przewiduje także inne instrumenty prawne, które mają na celu m.in. ograniczenie emisji hałasu co najmniej do poziomu dopuszczalnego.

Odnosząc się natomiast do wątpliwości związanych z wieloletnimi uciążliwościami w trakcie realizacji kolejnych etapów, których, zdaniem Stowarzyszenia oraz Spółki, nikt nie będzie weryfikował ani monitorował aż do całkowitego zakończenia przedsięwzięcia, gdyż analiza porealizacyjna ma zostać wykonana dopiero po upływie roku od oddania obiektu do użytkowania, wskazać należy, że są one niesłuszne. W warunkach zawartych w decyzji znajdują się także obowiązki nałożone na inwestora, których celem jest ograniczanie oddziaływań, generowanych na etapie budowy przedsięwzięcia. Obowiązki zostały nałożone np. w pkt 2 niniejszej decyzji.

W związku z powyższym przedstawione zarzuty, w ocenie organu, nie zasługują na uwzględnienie.

Odpowiadając na zarzuty Spółki, organ wyjaśnia.

Ad 1

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego braku weryfikacji zgodności lokalizacji omawianego przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, należy stwierdzić, że jakkolwiek doszło do uchybienia w tym zakresie, to GDOŚ nie może zgodzić się z całością podniesionych zarzutów przedstawionych w punkcie 1 odwołania Spółki ani też z oceną wpływu tego naruszenia na poprawność decyzji. Uchybienie RDOŚ w Krakowie dotyczyło kwestii konieczności weryfikacji zgodności lokalizacji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego w myśl art. 80 ust. 2 u.o.o.ś., gdyż organ zobowiązany był do zbadania tej zgodności w zakresie budowy przedłużenia linii tramwajowej, budowy parkingu P&R w gminie Zielonki oraz przebudowy gazociągu wysokiego ciśnienia.

Mając na uwadze powyższą nieprawidłowość, organ odwoławczy dokonał pełnej analizy w tym zakresie. Przedmiotowe przedsięwzięcie planowane jest do realizacji na terenie Miasta Krakowa na południe od linii kolejowej nr 8 i 95, w rejonie ul. Powstańców, Piasta Kołodzieja i Morcinka, a także na obszarze Gminy Zielonki pomiędzy ww. liniami kolejowymi a drogą powiatową nr 2156K.

Jak ustalono, fragment przedsięwzięcia obejmujący przedłużenie linii tramwajowej znajduje się na obszarze Miasta Krakowa, gdzie uchwałą NR XC/2449/22 Rady Miasta Krakowa z dnia 29 czerwca 2022 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego z dnia 8 lipca 2022 r., poz. 4796., został przyjęty miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru „Mistrzejowice - Północ”. Budowa parkingu P&R oraz przebudowa gazociągu wysokiego ciśnienia planowane do realizacji na terenie gminy Zielonki obejmują teren, dla którego przyjęto uchwałą Nr XXVIII/56/2005 Rady Gminy Zielonki z dnia 28 lipca 2005 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na obszarze Gminy Zielonki Nr 01 w granicach administracyjnych miejscowości Batowice. Zgodnie z załącznikiem nr 2 ww. uchwały teren, na którym planowana jest budowa ww. fragmentów przedsięwzięcia oznaczony został jako teren wyłączony z opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przebudowa gazociągu wysokiego ciśnienia będzie miała miejsce również na terenie, dla którego przyjęto uchwałą Nr CIX/2894/18 Rady Miasta Krakowa z dnia 12 września 2018 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Dla wybranych obszarów przyrodniczych miasta Krakowa” — etap A. Powyższa uchwała nie uwzględnia lokalizacji istniejącego przebiegu gazociągu ani nie zawiera szczegółowych zapisów dotyczących lokalizacji tego typu przedsięwzięć, posługując się w tym względzie zapisami o charakterze ogólnym. Zgodnie z zasadami ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasadami modernizacji (utrzymania, przebudowy, remontu), rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej zawartymi w ww. uchwale (§ 8 pkt 34, § 13), zakazuje się lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem m.in. inwestycji infrastruktury technicznej, a także ustala się możliwość prowadzenia robót budowlanych polegających na budowie, rozbudowie, przebudowie, montażu, remoncie lub rozbiórce i odłączeniu obiektów i urządzeń budowlanych infrastruktury technicznej.

Zgodnie z art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia, uchybienie RDOŚ w Krakowie nie miało wpływu na wynik sprawy. Powyższy zarzut, jakkolwiek częściowo słuszny, nie stanowi, w ocenie GDOŚ, przesłanki do uchylenia decyzji organu I instancji.

Ad 2

Kolejny zarzut dotyczy pominięcia w analizie akustycznej oddziaływania na istniejące budynki położone przy ulicy Piasta Kołodzieja o numerach porządkowych 68, 69, 70 (os. Piastów). W przedłożonym przez wnioskodawcę raporcie z 26 czerwca 2023 r., na str. 63 - 71, w Tabeli 6, zostały przedstawione wyniki analizy akustycznej z punktów receptorowych dla wariantu

inwestycyjnego W2. Tabela uwzględnia wartości obliczone oraz przekroczenia wartości dopuszczalnych dla horyzontu 2023 r. i 2035 r. Wyniki pomiarów hałasu zostały także przedłożone w postaci załącznika do odpowiedzi na wezwanie GDOŚ z 5 czerwca 2024 r. Zawiera on analizę akustyczną dla wariantu inwestycyjnego W2 oraz dla wariantu alternatywnego W2B na rok 2024, a także dla horyzontu 2035 r., wraz z mapami, na których zostały oznaczone punkty receptorowe, dla których wykonano pomiary. Analiza obejmowała także budynek położony przy ulicy Piasta Kołodzieja o numerze porządkowym 67 (os. Piastów), do którego odnieśli się odwołujący, a który znajduje się najbliżej zarówno linii tramwajowej, drogi, a także planowanej pętli tramwajowej i autobusowej, w związku z czym jest najbardziej narażony na hałas. Zastosowana metodyka obliczeniowa uwzględniała zarówno hałas drogowy, jak i tramwajowy (str. 53 raportu z 26 czerwca 2023 r.). Aby jak najdokładniej zbadać oddziaływanie planowanego do realizacji przedsięwzięcia, punkty receptorowe zostały zlokalizowane przy elewacjach zabudowy chronionej akustycznie.

Z przedstawionej dokumentacji wynika, że dla powyższego odbiornika nie odnotowano przekroczeń wartości dopuszczalnych ani na czas wykonywania pomiarów, ani w horyzoncie czasowym, z uwzględnieniem zmian w natężeniu ruchu. Przekroczenia nie zostały również odnotowane dla punktu pomiarowego znajdującego się w pobliżu budynku położonego przy ulicy Piasta Kołodzieja o numerze porządkowym 70 (os. Piastów).

Należy także zwrócić uwagę, że RDOŚ w Krakowie nałożył na wnioskodawcę obowiązek sporządzenia analizy porealizacyjnej (punkt IV decyzji RDOŚ w Krakowie) w zakresie oceny skuteczności zastosowanych rozwiązań mających na celu dotrzymanie standardów jakości środowiska dla ochrony terenów zabudowy mieszkaniowej przed hałasem, a GDOŚ powyższy warunek zreformował, uszczegóławiając jego brzmienie poprzez wskazanie konkretnych punktów pomiarowych, dla których wnioskodawca jest zobowiązany wykonać pomiary hałasu i ich wyniki przedłożyć wskazanym organom w określonym terminie.

Zgodnie z wyrokiem WSA w Szczecinie z 7 maja 2015 r., sygn. akt II SA/Sz 987/14, weryfikacji rzeczywistego oddziaływania zrealizowanego przedsięwzięcia na środowisko służyć ma instytucja analizy porealizacyjnej, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś. Jak wynika z samej treści art. 83 tej ustawy, w analizie tej dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia. Z przepisu tego wynika zresztą również i to, że dla wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania nie jest konieczne, aby rzeczywiste, faktyczne oddziaływanie danego przedsięwzięcia na środowisko było z góry znane (chodzi raczej o rozpoznanie wszystkich prognozowanych skutków). Wykonanie analizy wykaże zatem czy przyjęte środki zabezpieczające są wystarczające.

Odnosząc się natomiast do twierdzenia Spółki, iż wniosła na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego o uzupełnienie akt sprawy w zakresie analizy akustycznej oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na budynki o numerach 68, 69, 70

zlokalizowane na os. Piastów, należy wyjaśnić, że nie znajduje to potwierdzenia w dokumentacji sprawy.

Pismem z 22 czerwca 2017 r. Spółka złożyła uwagi dotyczące dokumentacji sprawy. Jej zdaniem autorzy raportu „w sposób mało przekonywujący wskazali w swoim opracowaniu jako wariant „najkorzystniejszy” (wariant W2 — tj. lokalizacji pętli i linii tramwajowej po stronie wschodniej ul. Piasta Kołodzieja)”. Zdaniem Spółki korzystniejszym rozwiązaniem pod względem technicznym jest wybór wariantu W1. Ponadto Spółka zawnioskowała o rozważenie powołania niezależnego biegłego celem opracowania nowego raportu lub oceny obecnego opracowania. Do ww. uwag RDOŚ w Krakowie odniósł się w treści decyzji (str. 32).

Pismem z 6 września 2017 r. Spółka wniosła, w oparciu o art. 78 k.p.a., o uzupełnienie materiału dowodowego w zakresie analizy natężenia ruchu drogowego w 2020 r. i w 2035 r. wykonanej przez profesjonalny podmiot. RDOŚ w Krakowie ustosunkował się do ww. wniosku w treści decyzji (str. 39). Ponadto w ramach odpowiedzi wnioskodawcy z 8 sierpnia 2024 r. na wezwanie organu II instancji przedłożona została Prognoza ruchu w roku 2033 r. dla wariantu inwestycyjnego W2, dla poszczególnych odcinków dróg (str. 40, Tabela 9), na podstawie której wykonano analizę akustyczną. Szczegółowe dane dotyczące ilości, rodzajów oraz prędkości pojazdów zostały także zawarte w załączniku do powyższej odpowiedzi na wezwanie, na podstawie którego sporządzono analizę akustyczną na lata 2024 oraz 2035.

W związku z powyższym nie sposób mówić o uchybieniu organu w omawianym zakresie, a przedstawiony zarzut należy uznać za bezpodstawny.

Ad 3 i 11g

Odpowiadając na zarzut braku merytorycznego rozważenia kumulacji wpływu na środowisko analizowanego przedsięwzięcia oraz inwestycji planowanych w jego sąsiedztwie, należy wskazać, że powyższe, ze względu na braki w raporcie, było przedmiotem wezwania organu II instancji. GDOŚ wezwał o ponowne przeanalizowanie kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć wskazanych w art. 66 ust. 1 pkt 3b u.o.o.ś. z planowanym przedsięwzięciem oraz przedstawienie wyników z formie opisowej i graficznej.

W odpowiedzi na wezwanie wnioskodawcy, przy piśmie z 8 sierpnia 2024 r., wskazał inwestycje wzięte pod uwagę przy analizie oddziaływania skumulowanego i przedstawił tę analizę zarówno w formie opisowej, jak i graficznej (str. 36 – 46). Jak wskazano w dokumentacji, autorzy raportu, przy ocenie kumulowania się oddziaływań, korzystali z prognozy ruchu dla Północnej Obwodnicy Krakowa dla roku 2023 i 2035. W raporcie wskazano, że prognozy ruchu, na podstawie których oparto obliczenia dla przedmiotowego przedsięwzięcia uwzględniają, z uwagi na planowaną zabudowę mieszkaniowo-usługową na os. Piastów, wyższy ruch średniodobowy dla roku 2035 niż zakładany dla północnej obwodnicy Krakowa. Przedstawione informacje oraz dane czyniły zadość wezwaniu organu i pozwalały na ocenę oddziaływań skumulowanych.

Spółka zarzuciła również brak analizy skumulowania oddziaływań na środowisko, w szczególności na zabudowę mieszkaniową, w poszczególnych wariantach przedsięwzięcia.

Wyjaśnić należy, że kwestie związane z analizą wielowariantową zostały określone w art. 66 ust. 1 pkt 6a u.o.o.ś. Z treści tego przepisu nie wynika by wnioskodawca był zobowiązany do przedstawienia i porównania oddziaływań skumulowanych w poszczególnych

wariantach. Kwestia oddziaływania skumulowanego była przedmiotem wezwania GDOŚ z 5 czerwca 2024 r. Wnioskodawca wskazał inwestycje, których dokumentacja i informacje w niej zawarte zostały przyjęte do analizy oddziaływania skumulowanego. W analizie wykorzystano także dane dotyczące prognozy ruchu, prędkości pojazdów oraz istniejącego tła zanieczyszczeń. GDOŚ uznał przedłożone informacje za wystarczające. W ocenie organu II instancji brak przedstawienia analizy kumulowania się oddziaływań w poszczególnych wariantach przedmiotowego przedsięwzięcia nie świadczy o wadliwości raportu zatem brak jest podstaw, by przedstawiony w odwołaniu zarzut zasługiwał na uwzględnienie. Odnosząc się natomiast do zastrzeżeń związanych z brakiem oceny raportu przez organ I instancji, co do rzetelności i prawidłowości analizy akustycznej sporządzonej dla 2035 roku, należy wskazać, iż jak wynika z akt sprawy, RDOŚ w Krakowie przeanalizował powyższe kwestie i zdiagnozował braki w dokumentacji w tym zakresie. Zidentyfikowane nieprawidłowości stanowiły podstawę wezwania wnioskodawcy pismem z 8 maja 2017 r. do wyjaśnienia kwestii związanych z natężeniem ruchu w wariantcie inwestorskim. W odpowiedzi na ww. wezwanie wnioskodawca wyjaśnił, że prognozy dotyczące natężenia ruchu wykorzystane w dokumentacji sprawy zostały opracowane przez Wydział Gospodarki Komunalnej Urzędu Miasta Krakowa. W prognozach tych zostały uwzględnione inwestycje komunikacyjne zgodnie z ich planowanym harmonogramem realizacji.

Ponadto załącznik nr 10 do raportu z 26 czerwca 2023 r. przedstawia wyniki analizy akustycznej dla wariantu inwestycyjnego oraz alternatywnego na lata 2024 i 2035 wraz ze szczegółowymi danymi wejściowymi zawierającymi przyjęte natężenie ruchu dla poszczególnych odcinków drogi z podziałem na ciężar pojazdów, prędkości z jakimi się poruszają, porę dnia i nocy oraz nawierzchnię.

W ocenie GDOŚ analiza dokonana w tym zakresie przez organy jest prawidłowa, nie ma również podstaw by informacje zawarte w raporcie uznać za nierzetelne, zatem ww. dokument może zostać przyjęty jako podstawowy dowód w przedmiotowym postępowaniu.

Należy także podkreślić, że zastrzeżenia do raportu zawarte w odwołaniu od decyzji RDOŚ w Krakowie nie zostały poparte żadnymi dowodami świadczącymi o wystąpieniu nieprawidłowości, w związku z czym brak jest podstaw, by przedstawiony zarzut uznać za słuszny.

Ad 4

Kolejny zarzut dotyczy pominięcia oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia wynikającego z przyjętego w wariantcie W2 przecięcia przez linię tramwajową ul. Piasta Kołodzieja. Należy zwrócić uwagę, że analogiczne kwestie były zgłaszane podczas składania uwag i wniosków w ramach udziału społeczeństwa przeprowadzonego w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. RDOŚ w Krakowie przeanalizował to zagadnienie i słusznie, w opinii GDOŚ, wyjaśnił w uzasadnieniu decyzji na str. 31, że oddziaływania związane z planowanym przejazdem tramwajowym przez ul. Piasta Kołodzieja są podobne do tych występujących w innych miejscach związanych z bezwzględnym lub warunkowym zatrzymaniem się pojazdu w wyznaczonym miejscu w celu ustąpienia pierwszeństwa przejazdu. W związku z tym, że przedstawione w raporcie analizy oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia uwzględniały problematykę ruchu i charakter emisji typowy dla zurbanizowanego obszaru,

niezasadne jest dokonywanie innych, szczegółowych analiz dla wnioskowanego przez Spółkę punktu.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia oraz fakt, że przy prognozie oddziaływań uwzględniono zurbanizowany charakter obszaru, powyższy zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad 5 i 11h

W odpowiedzi na zarzut pominięcia oddziaływania na środowisko przebudowy wjazdu z ul. Piasta Kołodzieja w ramach przedsięwzięcia oraz braku w raporcie informacji dotyczących likwidacji w wariantcie W2 istniejącego aktualnie wjazdu z ul. Piasta Kołodzieja na teren osiedla mieszkaniowego i budowy nowego wjazdu, co wymaga istotnych zmian w planie zagospodarowania osiedla, w tym likwidacji miejsc parkingowych i zmiany układu dróg wewnętrznych, należy wyjaśnić, że obowiązek porównania oddziaływań analizowanych wariantów został określony w art. 66 ust. 1 pkt 6a u.o.o.ś. Treść tego przepisu wskazuje na elementy, które powinny być uwzględnione w wielokryterialnej analizie wariantowej. W przedmiotowej sprawie analiza, o której mowa powyżej, została przeprowadzona poprawnie, jednak nie zakłada ona konieczności porównywania tak szczegółowych rozwiązań projektowych jak wjazd na osiedle. Ponadto należy mieć na uwadze, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wszczynane na wniosek inwestora, a organ działa w granicach tego wniosku. Organ prowadzący postępowanie nie dokonuje wyboru wariantu, który w jego opinii jest najkorzystniejszy do realizacji, a jedynie ocenia planowane przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez inwestora pod kątem jego możliwości realizacji w zakresie ochrony środowiska. Z dokumentacji sprawy wynika, że dokonano analizy oddziaływania przedsięwzięcia w wariantcie uwzględniającym lokalizację pętli autobusowo-tramwajowej po wschodniej stronie ul. Piasta Kołodzieja i nie stwierdzono ponadnormatywnego oddziaływania.

Ponadto w raporcie z 26 czerwca 2023 r. wnioskodawca zamieścił informację, że „w ramach inwestycji, w celu zapewnienia obsługi komunikacyjnej przyległych nieruchomości przewiduje się również przebudowę i budowę zjazdów indywidualnych i publicznych oraz przebudowę i budowę dróg publicznych i/lub wewnętrznych w niezbędnym zakresie” (str. 170), natomiast na str. 178 raportu znajduje się informacja, że „w ciągu projektowanej drogi przewiduje się budowę nowych zjazdów oraz przebudowę zjazdów istniejących do przyległych posesji oraz miejsc parkingowych i dróg wewnętrznych w dowiązaniu do stanu istniejącego”. Biorąc pod uwagę powyższe wyjaśnienia, w ocenie GDOŚ, brak porównania w poszczególnych wariantach oddziaływania na środowisko, wynikającego z przeniesienia wjazdu z ul. Piasta Kołodzieja na sąsiadującą zabudowę, nie stanowi o wadliwości raportu ani postępowania przeprowadzonego przez RDOŚ w Krakowie, zatem przedstawiony zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad 6

Odnosnie do zarzutu niezasadzonego przyjęcia natężenia ruchu na ul. Piasta Kołodzieja na rok 2035 dla potrzeb analizy akustycznej należy wyjaśnić, jak już wcześniej wspomniano, że w odpowiedzi na wezwanie RDOŚ w Krakowie z 8 maja 2017 r., autorzy raportu wyjaśnili, iż w kwestii wartości natężenia ruchu w wariantcie inwestycyjnym korzystali z informacji

uzyskanych z Wydziału Gospodarki Komunalnej Urzędu Miasta Krakowa. W opracowanych przez ww. urząd prognozach ruchu uwzględniono planowane do realizacji inwestycje komunikacyjne. Uzupełnienie raportu zawierało informację, że prognozowane zmniejszenie natężenia ruchu na przedmiotowym odcinku Piasta Kołodzieja wynika z planowanej rozbudowy układu drogowego, jak chociażby budowy północnej obwodnicy Krakowa, która przejmie część ruchu z ulicy Piasta Kołodzieja.

Wymaga również wyjaśnienia, że odwołująca się Spółka, przy piśmie z 12 lutego 2018 r. przedłożyła uzupełnienie odwołania od decyzji RDOŚ w Krakowie, w którym zawarła analizę oddziaływania akustycznego projektowanych wariantów rozbudowy infrastruktury drogowej przy ul. Piasta Kołodzieja w Krakowie na budynki mieszkalne wielorodzinne na podstawie pomiarów miarodajnego poziomu dźwięku A wykonaną przez Sonitus Sp. z o.o. Sp. k.

Organ II instancji, przy piśmie z 28 stycznia 2021 r., w związku z prawomocnym wyrokiem WSA w Warszawie z 3 marca 2020 r., sygn. akt IV SA/Wa 2647/19, uchylającym decyzję GDOŚ z 9 sierpnia 2019 r., znak: DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MS.27, wezwał odwołującą się Spółkę do przedłożenia wyjaśnień i uzupełnień opracowania wykonanego przez ww. firmę na zlecenie Spółki. Podstawą wezwania były liczne nieprawidłowości, nieścisłości i wątpliwości do tej analizy.

W odpowiedzi na wezwanie organu, pełnomocnik „DOM-BUD M. Szaflarski”, przy piśmie z 11 lutego 2021 r. zwrócił się do GDOŚ z prośbą o wycofanie przedłożonego opracowania. Powyższe może świadczyć o tym, że błędy oraz braki, jakie znalazły się w przedłożonej analizie firmy „Sonitus”, nie pozwoliły na to, aby mogła ona zostać przyjęta jako wiarygodna dokumentacja mogąca stanowić dowód w sprawie.

Ponadto w związku z dezaktualizacją informacji oraz zmianami jakie zaszły w sąsiedztwie planowanego przedsięwzięcia, kwestia oddziaływania akustycznego została szczegółowo przeanalizowana oraz zaktualizowana w postępowaniu odwoławczym. Wnioskodawca, w odpowiedzi na wezwanie GDOŚ z 5 czerwca 2024 r., wyjaśnił, że na potrzeby oceny oddziaływania skumulowanego dróg przyjęte zostały prognozy i dane dotyczące roku 2033. W obliczeniach zostały uwzględnione takie dane jak: podział na odcinki dróg, ilość pojazdów zarówno lekkich jak i ciężkich na godzinę, w porze dnia (6⁰⁰ – 22⁰⁰) i nocy (22⁰⁰ – 6⁰⁰), a także prędkość, z jaką będą mogły poruszać się pojazdy na poszczególnych drogach. Powyższe oraz pozostałe dane przyjęte zgodnie z informacjami przedstawionymi w raporcie pozwoliły na uzyskanie szczegółowej analizy akustycznej dla poszczególnych punktów receptorowych. Analiza została przedstawiona zarówno w raporcie z 26 czerwca 2023 r. na str. 41 – 46, jak i w załączniku nr 10 do raportu. Zawiera ona analizę akustyczną dla wariantu inwestycyjnego W2 oraz dla wariantu alternatywnego W2B na rok 2024, a także dla horyzontu 2035 r., wraz z mapami, na których zostały oznaczone punkty receptorowe, dla których zaprognozowano poziom dźwięku emitowany przez planowane przedsięwzięcie.

Kwestionowanie merytorycznej treści raportu przez strony postępowania możliwe jest wyłącznie na podstawie dokumentu posiadającego taką samą moc dowodową, a więc tzw. kontrraportu, czyli opinii sporządzonej również przez osobę posiadającą wiadomości specjalne. Nie jest możliwe zakwestionowanie raportu przez głośne twierdzenia lub

odesłanie do ogólnych ustaleń publikacji naukowych (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 czerwca 2023 r. sygn. akt III OSK 3037/21).

W przedmiotowej sprawie odwołujący na poparcie swojego zarzutu nie przedłożyli żadnej innej analizy stanowiącej wiarygodny dokument, który organ mógłby wziąć pod uwagę, zatem powyższy zarzut należy uznać, w opinii GDOŚ, za bezpodstawny.

Ad 7

W odniesieniu do kwestii braku ustalenia siedliska występowania chomika europejskiego na przewidywanym terenie realizacji planowanego przedsięwzięcia, wyjaśnić należy, że na etapie postępowania odwoławczego GDOŚ poddał tę kwestię szczegółowej analizie. Organ wziął pod uwagę, że ze względu na wysoką mobilność gatunku, koniecznym jest zapewnienie odpowiednich działań mających na celu minimalizację negatywnego oddziaływania inwestycji na każdym jej etapie. W związku z powyższym, w punkcie 3 niniejszej decyzji sformułowany został warunek, w którym nałożono na wnioskodawcę szereg czynności i obowiązków, jakie musi podjąć na etapie realizacji przedsięwzięcia, tak aby zminimalizować negatywne oddziaływanie inwestycji, a tym samym zapewnić ochronę omawianego gatunku. Organ zobowiązał wnioskodawcę, aby przed przystąpieniem do prac ziemnych teriolog, posiadający wiedzę z zakresu ekologii i biologii chomika europejskiego oraz doświadczenie w prowadzeniu badań nad tym gatunkiem, dokonał oględzin terenu przedsięwzięcia pod kątem obecności śladów występowania chomika, a w przypadku stwierdzenia zasiedlonych nor chomika europejskiego na terenie inwestycji, organ wskazał, że prace nie mogą być podjęte do czasu uzyskania decyzji derogacyjnych, zezwalających na zniszczenie siedlisk oraz chwytnie i przeniesienie chomika europejskiego na siedliska zastępcze. Organ wskazał również, że w przypadku stwierdzenia w wykopie chomika lub innych drobnych ssaków należy je niezwłocznie odłowić i przenieść do odpowiedniego siedliska poza teren objęty inwestycją, a czynności te wykonać pod nadzorem i według wskazań ww. specjalisty.

Dodatkowo wyznaczony został okres, w jakim prace powinny być prowadzone pod nadzorem specjalisty.

Biorąc pod uwagę powyższe, w opinii GDOŚ, przedstawiony zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad 8

Spółka podniosła także zarzut, że organ nie ustalił siedliska występowania pachnicy dębowej. Wskazać należy, że wnioskodawca, przy sporządzaniu raportu, zobowiązany był do przeprowadzenia inwentaryzacji, przedłożenia charakterystyki drzew przeznaczonych do wycinki oraz informacji o gatunkach chronionych, mogących występować na tych zadrzewieniach, ze szczególnym uwzględnieniem pachnicy dębowej. Z dokumentacji, którą dysponuje GDOŚ wynika, że wnioskodawca wypełnił ww. obowiązek. W raporcie na str. 230 znajduje się informacja, że „w obrębie zakresu inwestycji nie stwierdzono drzew odpowiadających siedliskowo takim gatunkom jak pachnica dębowa (*Osmoderma eremita*) oraz kozioróg dębosz (*Cerambyx cerdo*)”.

Skarżąca Spółka podważa wiarygodność przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej, jednakże nie przedstawia żadnego dowodu na poparcie swojego stanowiska,

na podstawie którego można stwierdzić, że przedłożona przez wnioskodawcę dokumentacja jest nieprawidłowa w tym zakresie.

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że wnioskodawca wypełnił obowiązek przeprowadzenia inwentaryzacji oraz fakt, że na terenie planowanej inwestycji nie stwierdzono występowania pachnicy dębowej, zarzut Spółki należy uznać za bezzasadny.

Ad 9

Za niesłuszny należy również uznać zarzut dotyczący błędnego ustalenia kręgu stron postępowania, poprzez uznanie za strony postępowania wyłącznie właścicieli nieruchomości objętej wariantem oznaczonym przez inwestora jako W2 oraz oddziaływaniem tego wariantu. Zdaniem Spółki, organ I instancji „powinien przeprowadzić postępowanie administracyjne z udziałem wszystkich stron we wszystkich analizowanych w postępowaniu wariantach”.

Wyjaśnić należy, że zgodnie z art. 74 ust. 3a u.o.o.ś. stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się: 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu, 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Zauważyć jednak należy, że powyższa regulacja została wprowadzona do przepisów ustawy u.o.o.ś. ustawą z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo Wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 624, ze zm.), dalej u.p.w.. Zgodnie natomiast z art. 545 ust. 1 u.p.w., do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018 r.

Przedmiotowe postępowanie zostało zainicjowane wnioskiem z 14 grudnia 2016 r. Mając powyższe na uwadze, status strony niniejszego postępowania należy ustalać w oparciu o definicję zawartą w art. 28 k.p.a., zgodnie z którym stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 8 lutego 2011 r., sygn. akt: II OSK 259/10, wskazuje, że linia orzecznicza dotycząca wykładni tego przepisu jest: jednolita, utrwalona i prowadzi do wniosku, że stroną postępowania administracyjnego może być wyłącznie podmiot, który wykaże swój interes prawny w rozstrzygnięciu konkretnej sprawy. Podkreśla ponadto, że pojęcie interesu prawnego może być rozumiane wyłącznie jako obiektywna, czyli rzeczywiście istniejąca potrzeba ochrony prawnej. Interes ten musi być osobisty, własny, indywidualny i konkretny, dający się obiektywnie stwierdzić oraz aktualny, a nie ewentualny. Musi zatem rzeczywiście istnieć w dacie stosowania danych norm prawa administracyjnego.

W postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stronami postępowania są co do zasady wnioskodawca oraz właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości, na których realizowane jest przedsięwzięcie, oraz nieruchomości położonych bezpośrednio w ich sąsiedztwie, a także nieruchomości, na które rozciąga się zasięg jego oddziaływania (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 kwietnia 2011 r., sygn. akt: II OSK 1627/10). Nie budzi wątpliwości, że ugruntowana linia orzecnicza sądów administracyjnych w przedmiocie ustalenia stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże interes prawny, o którym mowa w art. 28 k.p.a., z posiadaniem prawa własności do nieruchomości znajdujących się w miejscu realizacji przedsięwzięcia lub w jego sąsiedztwie oraz z zasięgiem oddziaływania przedsięwzięcia, które może naruszać prawa do korzystania z tych nieruchomości (por. również wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego: z dnia 13 lipca 2016 r., sygn. akt: II OSK 2768/14; z dnia 11 września 2018 r., sygn. akt: II OSK 2456/17; z dnia 3 grudnia 2015 r., sygn. akt: II OSK 861/14; oraz z dnia 16 listopada 2010 r., sygn. akt: II OSK 133/10).

Układ drogowy wraz z linią tramwajową stanowią przedsięwzięcie, które poza swoimi granicami może negatywnie oddziaływać na środowisko. Z analiz przedstawionych w raporcie i jego uzupełnieniach wynika, że największy przestrzenny zasięg oddziaływania planowanego przedsięwzięcia występuje w zakresie oddziaływania akustycznego. Mając na uwadze powyższe, za oddziaływanie wiodące w przedmiotowej sprawie, determinujące krąg stron postępowania, bezsprzecznie uznać należy izolację hałasu o największym zasięgu, tj. izolację hałasu 56 dB w porze nocy, nieskorygowaną poprzez zastosowanie odpowiednich zabezpieczeń akustycznych. W tak wyznaczonym obszarze zawierać się będą wszystkie inne oddziaływania, związane planowanym przedsięwzięciem.

Krąg stron przedmiotowego postępowania tworzą zatem właściciele lub użytkownicy wieczystości nieruchomości, na których realizowane jest przedsięwzięcie, nieruchomości bezpośrednio z nimi graniczącymi oraz nieruchomości znajdujących się w granicach wyznaczonego okolicznościami sprawy zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia. Określenie podmiotów uprawnionych do udziału w postępowaniu możliwe było poprzez zestawienie tak ukształtowanego obszaru z dwoma obligatoryjnymi na mocy art. 74 ust. 1 u.o.o.s. załącznikami do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach - wypisami z rejestru gruntów (lub dokumentami równoważnymi) i kopią mapy ewidencyjnej terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszaru jego oddziaływania.

W kontekście stawianego zarzutu należy także wyjaśnić, iż oba ww. załączniki do wniosku, tj. wypisy z rejestru gruntów oraz kopia mapy ewidencyjnej dotyczą przewidywanego terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszaru, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie. Z kolei przewidywany teren realizacji przedsięwzięcia to teren wariantu wskazanego przez wnioskodawcę do realizacji, bowiem właśnie na tym terenie wnioskodawca przewiduje, że będzie przedsięwzięcie realizować.

W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ wskazuje, w jakim wariantcie przedsięwzięcie jest realizowane, jaki jest jego kształt, zakres oraz parametry charakterystyczne. Prowadzenie postępowania z przyjęciem, iż w krąg stron wchodzi właściciele nieruchomości znajdujących się na przebiegu wszystkich przedłożonych w

dokumentacji wariantów byłoby niecelowe i wewnętrznie sprzeczne, bowiem oczywistym jest, że przedsięwzięcie nie zostanie zrealizowane naraz w dwóch czy trzech wariantach, a w jednym – i to tylko względem tego wariantu organ określa w decyzji obowiązki i wymagania, bowiem organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia w konkretnym wariantcie.

Ponadto spółka stwierdziła, że „błędne ustalenie stron postępowania poprzez uznanie za strony postępowania wyłącznie właścicieli nieruchomości objętej wariantem oznaczonym przez inwestora jako W2 oraz oddziaływaniem tego wariantu, skutkuje nieważnością postępowania i może budzić wątpliwości co do dochowania przez organ I instancji zasad z art. 9 i 10 k.p.a., zwłaszcza gdy organ I instancji nie przeprowadził wnioskowanej rozprawy administracyjnej”.

Wyjaśnienia także wymaga, że zgodnie z art. art. 74 ust. 3 pkt 1 u.o.o.ś. (w brzmieniu aktualnym dla tego postępowania), jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20 stosuje się przepis art. 49 k.p.a., zgodnie z którym strony zawiadamiane są o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania. Z taką formą informowania stron mamy do czynienia w analizowanym postępowaniu. RDOŚ w Krakowie zawiadomieniem z 20 grudnia 2016 r. poinformował strony o wszczęciu postępowania, zawiadomieniem z 12 stycznia 2017 r. o wydaniu postanowienia o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia, obwieszczeniem 29 sierpnia 2017 r. o wydaniu postanowienia z 29 sierpnia 2017 r. dopuszczającego Stowarzyszenie Mieszkańców Krakowa - Mistrzejowic do udziału w postępowaniu na prawach strony, zawiadomieniem z 30 sierpnia 2017 r., powołując się na art. 10 § 1 k.p.a., o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie wydania przedmiotowej decyzji, obwieszczeniem z 4 października 2017 r. o wydaniu w dniu 4 października 2017 r. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Powyższe zawiadomienia były każdorazowo wywieszane na tablicy ogłoszeń w siedzibie RDOŚ w Krakowie, na tablicy Urzędu Miasta Krakowa i Urzędu Gminy Zielonki oraz umieszczone na stronie internetowej: Biuletynu Informacji Publicznej RDOŚ w Krakowie i Urzędu Gminy Zielonki.

W ocenie GDOŚ strony były zatem prawidłowo informowane przez RDOŚ w Krakowie o czynnościach podejmowanych przez organ I instancji na różnych etapach postępowania.

Wskazać także należy, że mając na uwadze konieczność zastosowania w przedmiotowym postępowaniu art. 49 k.p.a. oraz fakt, że planowane przedsięwzięcie we wszystkich zaproponowanych przez wnioskodawcę wariantach znajduje się na terenie miasta Krakowa oraz gminy Zielonki, zawiadomienie o decyzji i innych czynnościach RDOŚ w Krakowie przez obwieszczenie, w wariantcie innym niż zaproponowany przez inwestora, byłoby upublicznione dokładnie w tych samych miejscach, tj. na tablicy ogłoszeń w siedzibie RDOŚ w Krakowie, Urzędu Miasta Krakowa i Urzędu Gminy Zielonki.

Odnosząc się natomiast do kwestii braku przeprowadzenia rozprawy administracyjnej, należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 89 k.p.a., organ administracji publicznej w toku postępowania przeprowadza rozprawę, z urzędu lub na wniosek strony, w przypadku gdy zapewni to przyspieszenie lub uproszczenie postępowania lub gdy wymaga tego przepis

prawa. W analizowanym postępowaniu żaden przepis szczególny nie nakładał obowiązku przeprowadzenia rozprawy administracyjnej, a RDOŚ w Krakowie nie stwierdził takiej konieczności. Otwarta rozprawa administracyjna może być także przeprowadzana dla społeczeństwa w toku wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 33 ust. 1 pkt 9 u.o.o.ś.), ale nie jest to obligatoryjny element postępowania. Ponadto z akt sprawy nie wynika by którakolwiek ze stron przedmiotowego postępowania wnioskuje o przeprowadzenie rozprawy administracyjnej.

W związku z powyższymi wyjaśnieniami nie można uznać, by przedstawione w odwołaniu zarzuty były słuszne.

Ad 11

Spółka w kolejnym zarzucie wskazała, że organ prowadzący postępowanie błędnie przyjął, że przedłożony przez inwestora raport jest kompletny w rozumieniu prawa.

Odnosząc się do podniesionej powyżej kwestii, należy podkreślić, iż raport jest jednym z kluczowych elementów oceny oddziaływania na środowisko, który winien spełniać wymogi art. 66 u.o.o.ś., a więc zawierać wszystkie wymienione w nim elementy. Jego zadaniem jest określenie oddziaływania zamierzonej inwestycji na poszczególne elementy środowiska oraz zdrowie i warunki życia ludzi przy uwzględnieniu przyjętych przez inwestora rozwiązań lokalizacyjnych, projektowych, technologicznych, technicznych i organizacyjnych. Należy zaznaczyć, że dla organu przeprowadzającego ocenę oddziaływania na środowiska dokument ten stanowi podstawowe źródło informacji o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko w fazie jego realizacji, eksploatacji i likwidacji. Szczegółowość oraz rzetelność przedstawionych w nim danych ma wpływ na przebieg oceny oddziaływania na środowisko, rodzaj rozstrzygnięcia, a zatem określenie warunków realizacji przedsięwzięcia lub odmowa ich określenia, zakres, rodzaj i charakter zdefiniowanych oddziaływań oraz działań minimalizujących.

Podkreślenia wymaga, iż w trakcie postępowania zakończonym wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach RDOŚ w Krakowie zweryfikował jakość dokumentacji i mając na uwadze dokładne wyjaśnienie stanu faktycznego sprawy, pismami z 8 maja 2017 r., z 24 maja 2017 r., z 14 lipca 2017 r. oraz z 9 sierpnia 2017 r., wzywał inwestora do złożenia wyjaśnień i uzupełniania raportu. W powyższych pismach organ I instancji wzywał wnioskodawcę o uzupełnienie braków formalnych oraz m.in. o wyjaśnienie kwestii związanych z kolizją przedsięwzięcia z zabudową wielorodzinną, wyznaczenie zasięgu izolinii hałasu na obszarze ogródków działkowych w odniesieniu do granicy pasa drogowego, uzasadnienie przyjętej do analiz wielkości natężenia ruchu dla wariantu preferowanego, uzupełnienie dokumentacji w zakresie ujmowania wód i odprowadzania ścieków, a także o odniesienie się do uwag społeczeństwa dotyczących m.in. wyboru innego wariantu, likwidacji miejsc parkingowych i innych wprowadzonych rozwiązań (np. droga p.poż), likwidacji ogródków działkowych. W odpowiedzi inwestor, przy pismach z 31 maja 2017 r. oraz z 18 sierpnia 2017 r., przedłożył stosowne wyjaśnienia.

Niemniej jednak przeprowadzona przez GDOŚ analiza akt sprawy wykazała, że organ I instancji wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w oparciu o niekompletny raport. Niedostatki przedmiotowej dokumentacji miały wpływ na możliwość określenia

środowiskowych uwarunkowań realizacji i eksploatacji przedmiotowego przedsięwzięcia. W tym zakresie należy wskazać, że GDOŚ, w oparciu o art. 136 k.p.a., przeprowadził dodatkowe postępowanie wyjaśniające. Powyższe wynika z faktu, że jedną z podstawowych zasad ogólnych postępowania administracyjnego jest zasada dwuinstancyjności (art. 15 k.p.a.). Zgodnie z nią każda sprawa administracyjna rozpoznana i rozstrzygnięta przez organ pierwszej instancji podlega, w wyniku wniesienia przez legitymowany podmiot środka zaskarżenia, ponownemu rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu przez organ drugiej instancji. Zatem istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy w jej całości przez organ wyższego stopnia. Kontrola instancyjna przez niego przeprowadzona obejmuje zarówno legalność rozstrzygnięcia sprawy przez organ pierwszej instancji, jak i dokonaną przez ten organ ocenę stanu faktycznego sprawy. Organ drugiej instancji nie może więc ograniczyć się wyłącznie do kontroli pierwszoinstancyjnego orzeczenia, lecz ma obowiązek rozpatrzenia sprawy we własnym zakresie (Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 6 marca 2025 r., sygn. akt III SA/Gd 500/24).

Biorąc pod uwagę powyższe, organ odwoławczy przeanalizował zgromadzoną w sprawie dokumentację, w tym raport sporządzony dla planowanej koncepcji programowo-przestrzennej układu komunikacyjnego w rejonie os. Piastów pod kątem jego zgodności z wymogami wynikającymi z u.o.o.ś. Ze względu na braki jakich się dopatrył w zakresie analizy oddziaływania akustycznego, analizy emisji pyłów i gazów do powietrza atmosferycznego, analizy wielowariantowej oraz inwentaryzacji przyrodniczej, pismem z 13 kwietnia 2021 r., znak: DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MS/KM.11, wezwał wnioskodawcę do przedłożenia wyjaśnień i uzupełnień raportu. Odpowiedź na powyższe wezwanie wpłynęła do organu przy piśmie z 27 czerwca 2023 r. W załączeniu wnioskodawca przekazał uzupełniony i zaktualizowany raport. GDOŚ uznał, że przedłożone wyjaśnienia wymagają doprecyzowania informacji dotyczących branych pod uwagę wariantów, analizy wielokryterialnej, wyników pomiarów hałasu, opisu emisji drgań oraz oddziaływań skumulowanych. W związku z powyższym pismem z 5 czerwca 2024 r., znak: DOOŚ-DŚII.4210.32.2017.MKR.34, ponownie zwrócił się do podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia o złożenie wyjaśnień w powyższym zakresie. Wnioskodawca zadośćuczynił wezwaniu i przy piśmie z 8 sierpnia 2024 r. przedłożył stosowne wyjaśnienia. Organ II instancji wyczerpująco zbadał wszystkie okoliczności faktyczne związane z przedmiotową sprawą oraz bazując na kompletnej dokumentacji, zgodnej z wymogami art. 66 u.o.o.ś., zreformował decyzję RDOŚ w Krakowie. Biorąc pod uwagę powyższe, nieuzasadnionym byłoby stwierdzenie, że decyzja została wydana w oparciu o niekompletny raport.

Ad 11a

Odnosząc się do kwestii braku w raporcie wymaganego przez art. 66 ust. 1 pkt 13 u.o.o.ś. przedstawienia zagadnień w formie graficznej, w tym w szczególności izolinii rozkładu stężeń zanieczyszczeń powietrza, izolinii rozkładu hałasu i izolinii rozkładu drgań, wyjaśnić należy, że załącznik nr 4 do wyjaśnień i uzupełnień raportu przedłożonych przez wnioskodawcę przy piśmie z 27 czerwca 2023 r. zawiera wyniki emisji substancji do powietrza oraz mapy z rozkładem emitowanych substancji z przedmiotowego przedsięwzięcia.

Ponadto, jak wynika z dokumentacji, w załączniku nr 9 do wyjaśnień oraz uzupełnień raportu z 26 czerwca 2023 r., zostały przedłożone wyniki analizy akustycznej dla wariantu inwestycyjnego W2 oraz dla wariantu alternatywnego W2B na rok 2024, a także dla horyzontu 2035 r., wraz z mapami, na których zostały oznaczone punkty receptorowe, dla których wykonano pomiary. Graficzne przedstawienie wyników analizy akustycznej z poszczególnych punktów receptorowych znajduje się także na str. 55 – 73 raportu.

Wyjaśnić także należy, że przepisy u.o.o.ś. nie precyzują, które zagadnienia mają być przedstawione w formie graficznej, natomiast stopień szczegółowości informacji przedstawionych w dokumentacji podlega ocenie organu prowadzącego postępowanie. Z tego względu ewentualny brak przedstawienia izolinii rozkładu drgań w formie graficznej nie oznacza, że nie zostały spełnione wymagania zawarte w art. 66 u.o.o.ś. Nie oznacza to również, że organ nie dokonał oceny wpływu drgań na środowisko. Ocena taka bowiem może zostać przeprowadzona w oparciu o informacje znajdujące się w raporcie. RDOŚ w Krakowie, w decyzji własnej, na str. 34, odniósł się do omawianej kwestii i wskazał, że „obecnie stosowane materiały (m. in. maty wibroizolacyjne) pozwalają na znaczną redukcję drgań i hałasu. Dodatkowo istotnym czynnikiem jest również ilość kursów (bezemisyjnego) tramwaju, która będzie znacznie mniejsza (zwłaszcza w nocy) od ilości pojazdów (produkujących spaliny oraz powodujących wtórną emisję pyłów) poruszających się ul. Piasta Kołodzieja”. Powyższa kwestia była również przedmiotem wezwania organu II instancji z 5 czerwca 2024 r., na które wnioskodawca obszernie odpowiedział 8 sierpnia 2024 r. Na str. 30 ww. odpowiedzi powołał się na zapisy polskich norm opracowanych na potrzeby oceny wpływu drgań na konstrukcję budynków oraz na człowieka. W oparciu o nie, zarówno w formie tekstowej, jak i graficznej, przeanalizowany został wpływ drgań spowodowanych planowaną realizacją przedmiotowego przedsięwzięcia, na każdym z jej etapów wraz z przedstawieniem przykładów istniejących już inwestycji drogowych o znacznie większej skali, dla których zostały wykonane badania (str. 31 – 35 odpowiedzi na wezwanie).

Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, że organ rzetelnie zbadał i wyjaśnił poruszoną kwestię, zarzut przedstawiony przez Spółkę jest bezpodstawny i nie zasługuje, w opinii GDOŚ na uwzględnienie. Niemniej jednak w celu ograniczenia uciążliwości związanych z emisją drgań na etapie eksploatacji linii tramwajowej, organ odwoławczy zobowiązał wnioskodawcę, w dodanym punkcie I.1.2.4b. do wprowadzenia wibroizolacji do konstrukcji nawierzchni torowiska oraz nałożył na inwestora obowiązek przeprowadzenia, przed rozpoczęciem robót budowlanych, inwentaryzacji istniejącego stanu budynków i innych obiektów budowlanych sąsiadujących z planowaną inwestycją, w celu udokumentowania ewentualnego wpływu zaplanowanych prac na stan techniczny budynków.

Ad 11b

Niezasadnym jest również zarzut braku w raporcie opisu gospodarki odpadami komunalnymi w fazie eksploatacji przedsięwzięcia. W raporcie z 26 czerwca 2023 r., w rozdziale 2.4.2 Rodzaj, przewidywana ilość i sposób postępowania z odpadami przedstawiono rodzaje odpadów przewidzianych do powstania w trakcie eksploatacji inwestycji, ich ilość, źródło ich powstania, miejsce i sposób ich magazynowania, a także sposób zagospodarowania. Ponadto należy wyjaśnić, że kwestie związane z gospodarką komunalną w fazie eksploatacji

przedsięwzięcia wynikają z odrębnych przepisów, do których przestrzegania inwestor jest zobowiązany z mocy prawa. Powyższa informacja wraz z odniesieniem do konkretnych aktów prawnych została również przedstawiona i opisana w raporcie z czerwca 2023 r. (str. 20 – 25). Organ odwoławczy nie podziela zarzutu Spółki.

Ad 11c

W odpowiedzi na zarzut dotyczący braku w raporcie odrębnej analizy zanieczyszczeń dla wariantu W1 i W2, wskazać należy, że jest on bezzasadny. Wnioskodawca do przedłożonej dokumentacji załączył wyniki przeprowadzonych obliczeń oraz wyjaśnił, że ze względu na bardzo zbliżoną lokalizację obydwu wariantów, ich oddziaływanie na środowisko oraz różnice w prognozie ruchu będą podobne. W raporcie szczegółowej analizie zostały poddane zanieczyszczenia emitowane do powietrza w wariantcie preferowanym do realizacji, gdzie stwierdzono, że „przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie generować silnego negatywnego wpływu na jakość powietrza w swym otoczeniu. Mając na uwadze wartości dopuszczalne dla okresu roku kalendarzowego dla analizowanych substancji, żadna z analizowanych substancji zanieczyszczających nie będzie emitowana w ponadnormatywnych ilościach” (str. 50 raportu z 26 czerwca 2023 r.).

Ponadto zarówno wariant inwestycyjny, jak i alternatywny znajdują się na obszarze już zurbanizowanym. Realizacja przedmiotowej inwestycji przyczyni się zatem do rozładowania ruchu w centrum miasta oraz zwiększenia jego płynności, co także przyczyni się do zmniejszenia emisji zanieczyszczeń powietrza spowodowanych korkami.

Wyjaśnić także należy, że art. 66 ust. 6a u.o.o.ś. zobowiązuje wnioskodawcę do porównania oddziaływań analizowanych wariantów m.in. na powietrze, jednakże ww. przepis nie precyzuje, w jaki sposób należy dokonać tego porównania. W analizowanym przypadku stwierdzono, że przedmiotowe zamierzenie inwestycyjne znajduje się w terenie zurbanizowanym, zatem wpływ poszczególnych wariantów na środowisko przyrodnicze będzie bardzo porównywalny.

Ponadto oddziaływanie na powietrze w poszczególnych wariantach w analizie wielokryterialnej zostało ocenione na tym samym poziomie.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że dokonano porównania oddziaływania na powietrze w poszczególnych wariantach planowanego przedsięwzięcia, zatem brak jest podstaw, by przedstawiony w odwołaniu zarzut zasługiwał na uwzględnienie.

Ad 11d

Kolejny zarzut Spółki dotyczył braku precyzyjnie określonych oddziaływań przedmiotowego przedsięwzięcia w zakresie drgań wywołanych przez ruch szynowy. Wskazać należy, że kwestia ta została poruszona również przez skarżące Stowarzyszenie. Do powyższego organ odniósł się na str. 23 - 24 oraz na str. 39 - 40 niniejszej decyzji, gdzie wyjaśnił iż odpowiedź wnioskodawcy na wezwanie GDOŚ w przedmiocie oddziaływań drgań została sporządzona na tyle rzetelnie, aby mogła stanowić podstawę do określenia warunków dotyczących tego rodzaju oddziaływań w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Organ odwoławczy w punkcie I.1.2.4b niniejszej decyzji zobowiązał wnioskodawcę do wprowadzenia wibroizolacji do konstrukcji nawierzchni torowiska oraz nałożył na inwestora obowiązek przeprowadzenia, przed rozpoczęciem robót budowlanych, inwentaryzacji istniejącego stanu budynków i innych

obiektów budowlanych sąsiadujących z planowaną inwestycją w celu udokumentowania ewentualnego wpływu zaplanowanych prac na stan techniczny budynków. Wnioskodawca został także zobligowany do przedłożenia sprawozdania z wykonanej inwentaryzacji w terminie 2 lat od dnia oddania obiektu do użytku do organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach., do czego GDOŚ odniósł się również w odpowiedzi na zarzut Stowarzyszenia.

Mając na uwadze powyższe oraz nałożone przez organ II instancji działania minimalizujące w zakresie drgań, należy stwierdzić, że przedstawiony zarzut jest chybiony.

Ad 11e i 11j

W kwestii zarzutu braku informacji w zakresie analizy wpływu planowanego przedsięwzięcia na siedliska chomika europejskiego organ odwoławczy przedstawił wyjaśnienia w odpowiedzi na zarzut Spółki na str. 33 - 34 niniejszej decyzji.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego braku w raporcie charakterystyki zadrzewień przeznaczonych do wycinki oraz brak inwentaryzacji zieleni i drzew przeznaczonych do wycinki w każdym z wariantów przedmiotowego przedsięwzięcia, co uniemożliwiło organowi I instancji przeprowadzenie merytorycznej analizy zakresu i skutków ingerencji w zasoby fauny i flory w ramach poszczególnych wariantów przedsięwzięcia, wskazać należy, że z treści raportu wynika, że w wariantcie preferowanym przewidziano do wycinki 169 drzew i 4,3 ha krzewów (str. 121). W formie tabelarycznej, na str. 121 – 129, zestawiono nazwy gatunkowe wszystkich zinwentaryzowanych drzew i krzewów oraz zaznaczono ich lokalizację na załączniku graficznym, wyszczególniając zieleni przeznaczoną do wycinki. Wnioskodawca wskazał także, że wśród zinwentaryzowanych gatunków dominują kilkunastoletnie drzewa. Przeprowadzona inwentaryzacja obejmowała również kontrolę obecności gniazd chronionych gatunków ptaków oraz owadów takich jak kozioróg dębosz i pachnica dębowa i wykazała brak obecności gatunków objętych ochroną.

Co więcej, wnioskodawca w ramach odpowiedzi na wezwanie organu II instancji przedłożył zaktualizowaną inwentaryzację przyrodniczą, która zawiera ogólny spis florystyczny w obrębie badanego zakresu inwestycji. W formie tabelarycznej zestawione zostały gatunki wszystkich drzew, krzewów oraz roślin zielonych z podziałem na miejsce ich występowania tj. pola uprawne, zadrzewienia w obrębie inwestycji, a także w obrębie zabudowań. Lokalizacje spisów przedstawia rysunek 16 (str. 26 uzupełnienia raportu z 26 czerwca 2023 r.).

Ponadto, aby zminimalizować negatywne oddziaływanie na środowisko, organ odwoławczy, w zreformowanym warunku I.1.2.9 decyzji RDOŚ w Krakowie, nałożył na wnioskodawcę obowiązek prowadzenia wycinki drzew i karczowania krzewów oraz prac z nimi związanych jedynie poza okresem lęgowym ptaków, tj. poza okresem od 1 marca do 15 października oraz wskazał wytyczne dotyczące nasadzeń kompensacyjnych prowadzonych pod nadzorem botanika (punkt 6 niniejszej decyzji).

Wyjaśnić także należy, że teren na którym planowana jest realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia charakteryzuje się znacznym przekształceniem siedlisk oraz postępującą antropopresją i nie należy do obszarów cennych przyrodniczo. Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt, że inwentaryzacja przyrodnicza znajdowała się w dokumentacji zarówno na etapie

postępowania pierwszoinstancyjnego, jak i drugoinstancyjnego, w ocenie organu, zarzuty przedstawione przez Spółkę w punkcie 11e należy uznać za bezpodstawne.

Ad 11f

Kolejny zarzut dotyczy braku należytej wykonanej analizy akustycznej obejmującej wszystkie budynki mieszkalne znajdujące się w sąsiedztwie analizowanego przedsięwzięcia. Organ odwoławczy nie może zgodzić się z powyższym, bowiem z raportu wynika, iż została przeprowadzona analiza oddziaływania hałasu emitowanego zarówno na etapie realizacji, jak i eksploatacji planowanego przedsięwzięcia (rozdział 2.4.4. Hałas).

W przedłożonym przez wnioskodawcę raporcie z 26 czerwca 2023 r., na str. 63 - 71, w Tabeli 6, zostały przedstawione wyniki analizy akustycznej z punktów receptorowych dla wariantu inwestycyjnego W2. Tabela uwzględnia wartości obliczone oraz przekroczenia wartości dopuszczalnych dla horyzontu 2023 r. i 2035 r. Wyniki pomiarów hałasu zostały także przedłożone w postaci załącznika do odpowiedzi na wezwanie GDOŚ z 5 czerwca 2024 r. Zawiera on analizę akustyczną dla wariantu inwestycyjnego W2 oraz dla wariantu alternatywnego W2B na rok 2024, a także dla horyzontu 2035 r., wraz z mapami, na których zostały oznaczone punkty receptorowe, dla których wykonano pomiary.

Należy również podkreślić, że zastrzeżenia do raportu powinny być podważone poprzez przedstawienie analizy sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autorzy raportu, której wnioski pozostawałyby w sprzeczności do tych zawartych w dokumentacji przedłożonej przez inwestora. Spółka, przy piśmie z 12 lutego 2018 r., przedłożyła opracowanie dotyczące określenia oddziaływania projektowanych wariantów rozbudowy infrastruktury drogowej przy ul. Piasta Kołodzieja/Powstańców w Krakowie na budynki mieszkalne wielorodzinne na podstawie pomiarów miarodajnego poziomu dźwięku A, jednakże zastosowana metodyka budziła wątpliwości organu, w związku z czym wezwał on skarżących do złożenia wyjaśnień. Pełnomocnik „DOM-BUD M. Szaflarski”, w odpowiedzi na wezwanie, przy piśmie z 11 lutego 2021 r., zwrócił się do GDOŚ z prośbą o wycofanie przedłożonego opracowania. Do powyższej kwestii organ odwoławczy szczegółowo odniósł się na str. 32 – 33 niniejszej decyzji.

W świetle przedstawionych powyżej wyjaśnień oraz w związku z brakiem dowodów świadczących o tym, aby analiza akustyczna została wykonana nienależyte, nie ma podstaw, by przedstawiony zarzut uznać za słuszny.

Ad 11i

Kolejną kwestią poruszoną przez Spółkę jest brak analizy akustycznej dla poszczególnych wariantów i ograniczenie jej jedynie do przedstawienia emisji hałasu dla wariantu W2.

Wyjaśnić należy, że analiza oddziaływania akustycznego była przedmiotem wezwania organu odwoławczego z 5 czerwca 2024 r. W odpowiedzi na powyższe wnioskodawca przedłożył kompletną analizę akustyczną. Wyniki uzyskane dla poszczególnych punktów receptorowych, zarówno dla wariantu W2 inwestycyjnego, jak i W2B alternatywnego zostały przedstawione w postaci załącznika nr 8. Zawiera on modelowanie geometryczno - akustyczne, wyniki równoważnego poziomu dźwięku z punktów receptorowych, wraz z mapami, na których punkty zostały oznaczone dla pory dnia i nocy na rok 2024 oraz w horyzoncie czasowym na rok 2035, także w porównaniu z wartościami dopuszczalnymi.

Ponadto wnioskodawca w odpowiedzi na wezwanie organu w tabeli 4 na str. 15 przedstawił wartości przekroczeń poziomów dopuszczalnych w punktach receptorowych dla każdego analizowanego wariantu w roku 2035 r. wraz z opisem tekstowym otrzymanych wyników.

Hałas był także przedmiotem analizy wielokryterialnej, w której jednym ze składników kryterium społecznego był wpływ na klimat akustyczny. Analizie poddany został zarówno wariant W2, jak i W2B wraz z przedstawieniem wyników i podsumowania.

Mając na uwadze, że przedłożona dokumentacja zawiera analizę oddziaływania akustycznego dla każdego z wariantów i została sporządzona w sposób kompletny, zarzut należy uznać za bezpodstawny.

Ad 11k

W kolejnym zarzucie Spółka podnosi brak w raporcie definicji kryterium „oceny techniczno-funkcjonalnej”, przez co twórcy raportu przedstawili jedynie wagę tego kryterium, bez wskazania jakie parametry obejmuje powyższe kryterium. Organ zgadza się z faktem, iż w raporcie nie zostało wprost wyjaśnione co należy rozumieć pod nazwą ww. kryterium, jednakże uzasadnienie wybranego przez wnioskodawcę wariantu umożliwiało określenie jego znaczenia (m.in. bezpieczeństwo ruchu drogowego, skomunikowanie poszczególnych elementów przedsięwzięcia).

Kwestia ta była również przedmiotem wezwania GDOŚ z 5 czerwca 2024 r., w którym organ zwrócił się do wnioskodawcy o wyjaśnienie metodyki wykonanej analizy wielokryterialnej, w tym znaczenia przyjętych kryteriów. W odpowiedzi na powyższe, na str. 20, znalazła się informacja, że kryterium techniczne przyjęto ze względu na funkcjonalność i bezpieczeństwo ruchu. Do najważniejszych składników kryterium technicznego zaliczono długość drogi, liczbę peronów kolejowych oraz bezpieczeństwo ruchu drogowego, które mają wpływ zarówno na oddziaływanie na środowisko, jak i dostępność komunikacji publicznej.

Mając na uwadze powyższe informacje oraz fakt, że uzasadnienie wariantu wybranego do realizacji przedstawiono także w formie opisowej, w ocenie organu odwoławczego, brak w raporcie definicji „kryterium oceny techniczno – funkcjonalnej” nie stanowi o wadliwości dokumentu, wobec czego zarzut nie zasługuje na uwzględnienie.

Ad 11l

Spółka wskazała także na brak informacji na temat kolizji z istniejącą infrastrukturą w obrębie poszczególnych wariantów.

GDOŚ nie zgadza się z powyższym, bowiem w raporcie z 26 czerwca 2023 r., na str. 174 oraz na str. 185, wnioskodawca wskazał, iż realizacja analizowanej inwestycji będzie wiązała się z koniecznością przebudowy sieci wodociągowych, gazowych, ciepłowniczych, kanalizacji deszczowej, sanitarnej i ogólnospławnej, sieci teletechnicznych i elektroenergetycznych, oświetlenia ulicznego oraz sieci trakcyjnych. Wyjaśnił również, że rozpoznanie i uszczegółowienie rozwiązań projektowych nastąpi na etapie projektu budowlanego, a przebudowa gazociągów wysokiego ciśnienia będzie zgodna z warunkami technicznymi w zakresie wymagań do projektowania infrastruktury systemu przesyłowego. Co więcej, przebieg oraz miejsca kolizji ww. gazociągów z przedsięwzięciem zostały zobrazowane na rysunkach.

Wyjaśnić również należy, że przebudowa ww. infrastruktury technicznej, zgodnie z r.p.m.z.o.ś., nie stanowi samodzielnego przedsięwzięcia, zatem nic wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jedynie przebudowa gazociągu wysokiego ciśnienia kwalifikuje się, zgodnie z ww. rozporządzeniem, do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i została przeanalizowana w toku przedmiotowego postępowania.

Na podstawie dokumentacji sprawy należy stwierdzić, że w miejscach kolizji planowanego przedsięwzięcia z istniejącym gazociągiem wysokiego ciśnienia w obu wariantach zaplanowano budowę elementów infrastruktury, w związku z czym przedstawiony zarzut jest chybiony.

Ad 11m

Co do zarzutu, iż dokumentacja sprawy nie zawiera żadnych odniesień w zakresie kolizji analizowanego przedsięwzięcia z planowaną zabudową usługową i mieszkaniową wielorodzinną w ramach poszczególnych wariantów, należy wyjaśnić, że w raporcie z 26 czerwca 2023 r., na str. 79 w rozdziale „Warunki użytkowania terenu”, w podrozdziale „Wyburzenia”, znajduje się informacja o istniejących budynkach kolidujących z inwestycją. Tabela 9 zawiera zestawienie obiektów przeznaczonych do wyburzenia, przy uwzględnieniu wariantu oraz rodzaju obiektu.

Wnioskodawca wskazał także, że „na etapie eksploatacji nie przewiduje się konieczności zajęcia dodatkowego terenu pod inwestycję, teren będzie tożsamy z wyznaczoną granicą pasa drogowego na etapie decyzji ZRiD”.

W ocenie organu odwoławczego przedłożona w tym zakresie dokumentacja jest wystarczająca, a zarzut należy uznać za bezzasadny.

Ad 11n

Odpowiadając na kolejny zarzut dotyczący braku sprecyzowania etapów przedsięwzięcia, należy wyjaśnić, że ani wnioskodawca, ani organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest zobowiązany do wyznaczenia etapów realizacji inwestycji. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach służy bowiem określeniu oddziaływań planowanego przedsięwzięcia, zarówno podczas realizacji, jak i jego eksploatacji i obejmuje zamierzenie inwestycyjne w ujęciu całościowym. Ewentualne etapowanie przedsięwzięcia może nastąpić w kolejnej fazie procesu inwestycyjnego.

Spółka kwestionuje również ustalenia organu I instancji zawarte w analizowanej decyzji dotyczące braku konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko oraz ewentualnego utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dopiero w przypadku, gdy analiza porealizacyjna wykaże taką konieczność.

Odpowiadając na zarzut dotyczący braku konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko, wyjaśnić należy, że zgodnie z treścią u.o.o.ś., ponowna ocena oddziaływania na środowisko może zostać przeprowadzona:

- 1) jeżeli obowiązek jej przeprowadzenia wynika z treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 82 ust.1 pkt 4 w zw. z art. 82 ust. 2 u.o.o.ś.);

- 2) na wniosek podmiotu podejmującego się realizacji inwestycji, złożony do organu właściwego do wydania decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 u.o.o.ś. (art. 88 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś.);
- 3) jeśli organ właściwy do wydania decyzji (wymienionych w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18), stwierdzi, że we wniosku o wydanie decyzji zostały dokonane zmiany w stosunku do wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 88 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś.);
- 4) w przypadku braku możliwości stwierdzenia gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW (art. 88 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś.).

Przedmiotowe przedsięwzięcie nie stanowi instalacji do spalania paliw, zatem pkt 4 nie ma w niniejszym przypadku zastosowania.

Odnosząc się do pierwszej z wymienionych sytuacji, RDOŚ w Krakowie, decyzją z 4 października 2017 r., określił środowiskowe uwarunkowania realizacji omawianego przedsięwzięcia. Organ I instancji warunkiem w pkt III ww. decyzji nie stwierdził konieczności przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia. Jednakże GDOŚ po przeanalizowaniu dokumentacji sprawy, w tym uzupełnień raportu przedkładanych w toku postępowania odwoławczego, w pkt 10 niniejszej decyzji, stwierdził konieczność przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko. Uzasadnienie warunku znajduje się na stronie 17 - 18 niniejszej decyzji.

Wskazać także należy, że RDOŚ w Krakowie, w punkcie IV decyzji własnej, nałożył na wnioskodawcę obowiązek sporządzenia analizy porealizacyjnej w zakresie oceny skuteczności zastosowanych rozwiązań mających na celu dotrzymanie standardów jakości środowiska, dla ochrony terenów zabudowy mieszkaniowej przed hałasem, po upływie roku od dnia oddania obiektu do użytkowania, a organ II instancji podtrzymał to stanowisko.

Nałożona na inwestora analiza porealizacyjna będzie skupiała się przede wszystkim na porównaniu ustaleń określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z rzeczywistym oddziaływaniem. Wyniki tej analizy pozwolą na jak najbardziej wiarygodne i rzetelne zweryfikowanie konieczności zastosowania dodatkowych urządzeń ochrony środowiska. Ponadto w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko albo z analizy porealizacyjnej wynika, że mimo zastosowanych dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie mogą być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem obiektu, to dla trasy komunikacyjnej oraz obiektów sieci gazowej tworzy się obszar ograniczonego użytkowania.

Na obecnym etapie nieuzasadniona jest konieczność utworzenia takiego obszaru ponieważ nie wystąpiły w tej sprawie ustawowe przesłanki jego utworzenia, o których mówi art. 135 ustawy p.o.ś. Z przeprowadzonej oceny nie wynika bowiem, aby w rozpatrywanym przypadku nie mogły być dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem, do którego wnioskodawca będzie mieć prawo.

Zatem, w opinii GDOŚ, organ I instancji prawidłowo ocenił możliwe do wystąpienia oddziaływania wynikające z realizacji oraz eksploatacji planowanego przedsięwzięcia, a także

odpowiednio wskazał na zastosowanie środków mających te oddziaływania minimalizować oraz je monitorować [np. pkt I.1.2.4 decyzji RDOŚ w Krakowie (punkt 2 niniejszej decyzji) określający działania powodujące zmniejszenie uciążliwości hałasu i pkt IV (punkt 11 niniejszej decyzji) nakładający na wnioskodawcę obowiązek przeprowadzenia analizy porealizacyjnej w zakresie emisji hałasu i drgań]. Nieuzasadniona jest również konieczność utworzenia na obecnym etapie obszaru ograniczonego użytkowania, natomiast ewentualna konieczność utworzenia takiego obszaru w przyszłości jest uregulowana w przepisach p.o.ś.

Podsumowując, organ odwoławczy na podstawie analizy zgromadzonego materiału dowodowego rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych. Mając na uwadze argumenty przedstawione w powyższym uzasadnieniu, a także po wnikliwym zbadaniu poprawności postępowania przeprowadzonego przez organ I instancji, GDOŚ uchylił punkty: I.1.1 (akapit 4), I.1.2.4., I.1.2.5., I.1.2.7., I.1.2.8, I.1.2.9, I.1.2.10, I.1.2.11, III, IV, V, VIII decyzji RDOŚ w Krakowie z 4 października 2017 r. i w tym zakresie orzekł co do istoty sprawy, a także uchylił punkty: I.1.3.5, VI skarżonej decyzji i umorzył postępowanie organu I instancji w tym zakresie. W pozostałej części, po stwierdzeniu braku uchybień i naruszeń prawa, organ odwoławczy utrzymał ww. decyzję w mocy.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 oraz art. 52 § 1 i 2 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2026 r. poz. 143, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 oraz art. 54 § 1 p.p.s.a. skargę należy wnieść, za pośrednictwem GDOŚ, w terminie trzydziestu dni od dnia otrzymania decyzji. Skargę w formie elektronicznej należy wnieść na adres ePUAP: /gdosgovpl/SkrytkaESP, natomiast w formie papierowej – na adres siedziby Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska: Al. Jerozolimskie 136, 02-305 Warszawa.

PIOTR OTAWSKI
Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska

/podpis elektroniczny/

Otrzymują:

1. [REDACTED], pełnomocnik Gminy Miejskiej Kraków, ul. Opolska 110/406, 31-323 Kraków;

2. „DOM – BUD M. Szaflarski” Spółka jawna, [REDACTED];
3. Stowarzyszenie Mieszkańców Krakowa – Mistrzejowic, os. Piastów 65/226, 31-625 Kraków;
4. Wspólnota Mieszkaniowa os. Piastów 65 w Krakowie, 31-621 Kraków;
5. Pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 k.p.a. w zw. z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie, ul. Mogilska 25, 31-542 Kraków.